

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 10

49e jaargang

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

14 januari 2006

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2006/C 10/01	Arrest van het Hof (Grote kamer) van 8 november 2005 in zaak C-293/02 (verzoek van de Royal Court of Jersey om een prejudiciële beslissing): Jersey Produce Marketing Organisation Ltd tegen States of Jersey e.a. (Regeling betreffende uitvoer van aardappelen van Jersey naar Verenigd Koninkrijk — Toetredingsakte van 1972 — Protocol nr. 3 betreffende Kanaaleilanden en eiland Man — Verordening nr. 706/73 — Artikelen 23 EG, 25 EG en 29 EG — Heffingen van gelijk werking als douanerechten — Maatregelen van gelijke werking als kwantitatieve beperkingen)	1
2006/C 10/02	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 10 november 2005 in zaak C-307/03: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Beschikking 2003/364/EG — Akkerbouwgewassen — Controles ter plaatse — Terugvordering van steun voor oppervlakten die niet daarvoor in aanmerking kwamen — Valse aangiften)	2
2006/C 10/03	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 10 november 2005 in zaak C-432/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek (Niet-nakoming — Artikelen 28 EG en 30 EG — Richtlijn 89/106/EEG — Beschikking nr. 3052/95/EG — Nationale goedkeuringsprocedure — Niet-inaanmerkingneming van in andere lidstaten opgestelde goedkeuringscertificaten — Voor bouw bestemde producten)	2
2006/C 10/04	Arrest van het Hof (Grote kamer) van 8 november 2005 in zaak C-443/03 (verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden om een prejudiciële beslissing): Götz Leffler tegen Berlin Chemie AG (Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Betekening en kennisgeving van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken — Ontbreken van vertaling van stuk — Gevolgen)	2
2006/C 10/05	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 10 november 2005 in zaak C-29/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk (Niet-nakoming — Artikelen 8, 11, lid 1, en 15, lid 2, van richtlijn 92/50/EEG — Procedure voor plaatsing van overheidsopdrachten voor dienstverlening — Overeenkomst voor afvalverwijdering — Ontbreken van aanbesteding)	3
2006/C 10/06	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 10 november 2005 in zaak C-197/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland (Niet-nakoming — Belastingen op verbruik van tabaksfabrikaten — Verschil in belastingheffing op sigaretten en op „West Single Packs“-tabaksrolletjes)	3

2006/C 10/07	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 10 november 2005 in zaak C-316/04 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederland) om een prejudiciële beslissing): Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie tegen College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Toelating voor op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en biociden — Richtlijn 91/414/EEG — Artikel 8 — Richtlijn 98/8/EG — Artikel 16 — Bevoegdheid van lidstaten tijdens overgangperiode)	4
2006/C 10/08	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 10 november 2005 in zaak C-385/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (Niet-nakoming — Richtlijn 2001/16/EG — Trans-Europese netwerken — Interoperabiliteit van conventioneel trans-Europees spoorwegsysteem — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn)	4
2006/C 10/09	Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 15 september 2005 in zaak C-112/04 P, Marlines SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Artikel 85, lid 1, EG-Verdrag (thans artikel 81, lid 1, EG) — Mededinging — Mededingingsregelingen — Overeenkomsten tussen ondernemingen — Bewijs van deelneming van onderneming aan bijeenkomsten van ondernemingen met mededingingsverstoringdoel)	5
2006/C 10/10	Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 6 oktober 2005 in zaak C-328/04 (verzoek van de Fővárosi Bíróság om een prejudiciële beslissing): strafzaak tegen Atilla Vajnai (Verzoek om een prejudiciële beslissing — Uitlegging van het non-discriminatiebeginsel — Nationale bepaling met strafrechtelijk verbod op gebruik in het openbaar van embleem met rode ster met vijf punten — Onbevoegdheid van het Hof)	5
2006/C 10/11	Beschikking van het Hof (Vijfde kamer) van 16 september 2005 in zaak C-342/04 P: Jürgen Schmoldt e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Bouwmaterialen — Geharmoniseerde normen en technische voorschriften — Normen voor warmte-isolatie)	5
2006/C 10/12	Beschikking van het Hof (Derde kamer) van 13 oktober 2005 in zaak C-2/05 SA: Names BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Verzoek om verlof tot leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen)	6
2006/C 10/13	Beschikking van het Hof (Derde kamer) van 13 oktober 2005 in zaak C-3/05 SA: Statistisch Agentschap van de Republiek Kazachstan tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Verzoek om verlof tot leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen)	6
2006/C 10/14	Beschikking van het Hof (Derde kamer) van 13 oktober 2005 in zaak C-4/05 SA, Alt Ylmy — Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Verzoek om verlof tot leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen)	7
2006/C 10/15	Beschikking van het Hof (Vijfde kamer) van 6 oktober 2005 in zaak C-256/05 (verzoek van de Telekom-Control-Kommission om een prejudiciële beslissing): Telekom Austria AG, voorheen Post & Telekom Austria AG (Prejudiciële vragen — Bevoegdheid van Hof — Voorlegging aan Hof — Elektronische communicaties — Netwerken en diensten — Gemeenschappelijk regelgevingskader — Markt voor doorgiftdiensten)	7
2006/C 10/16	Zaak C-368/05 P: Hogere voorziening, op 5 oktober 2005 ingesteld door Polyelectrolyte Producers Group tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 22 juli 2005 in zaak T-376/04, Polyelectrolyte Producers Group tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen	7
2006/C 10/17	Zaak C-371/05: Beroep, op 7 oktober 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	8

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2006/C 10/18	Zaken C-376/05 en C-377/05: Verzoeken van het Bundesgerichtshof (Duitsland) van 26 juli 2005 om een prejudiciële beslissing in de gedingen tussen A. Brünsteiner GmbH en Bayerische Motorenwerke AG (C-376/05) en tussen Autohaus Hilgert GmbH en Bayerische Motorenwerke AG (C-377/05)	8
2006/C 10/19	Zaak C-380/05: Verzoek van het Consiglio di Stato van 19 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Centro Europa 7 s.r.l. en Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni del Ministero delle Comunicazioni	9
2006/C 10/20	Zaak C-381/05: Verzoek van het Hof van Beroep te Brussel van 13 oktober 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen De Landtsheer Emmanuel NV en 1. Comité Interprofessionel du vin de Champagne, 2. Veuve Clicquot Ponsardin	10
2006/C 10/21	Zaak C-383/05: Verzoek van het Hof van Cassatie (België) van 7 oktober 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Raffaele Talotta en Belgische Staat	11
2006/C 10/22	Zaak C-386/05: Verzoek van het Oberste Gerichtshof van 28 september 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Color Drack GmbH en LEXX International Vertriebs GmbH	11
2006/C 10/23	Zaak C-389/05: Beroep, op 27 oktober 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	12
2006/C 10/24	Zaak C-391/05: Verzoek van het Finanzgericht Hamburg van 30 augustus 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Jan De Nul NV en Hauptzollamt Oldenburg	12
2006/C 10/25	Zaak C-392/05: Verzoek van het Symvoulío tis Epikrateias van 30 juni 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Alevizos en Ypourgos Oikonomikon	13
2006/C 10/26	Zaak C-393/05: Beroep, op 4 november 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk	13
2006/C 10/27	Zaak C-395/05: Verzoek van het Tribunale di Viterbo van 25 oktober 2005 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen Antonello D'Antonio e.a.	14
2006/C 10/28	Zaak C-397/05: Verzoek van Tribunale di Palermo van 19 oktober 2005 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen Maria Grazia Di Maggio en Salvatore Buccola	14
2006/C 10/29	Zaak C-403/05: Beroep, op 17 november 2005 ingesteld door Europees Parlement tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	14
2006/C 10/30	Zaak C-404/05: Beroep, op 17 november 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland	15
2006/C 10/31	Zaak C-409/05: Beroep, op 21 november 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	16
2006/C 10/32	Zaak C-414/05: Beroep, op 23 november 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	16
2006/C 10/33	Zaak C-416/05: Beroep, op 24 november 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	17

2006/C 10/34	Zaak C-417/05 P: Hogere voorziening, op 24 november 2005 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 13 september 2005 in zaak T-272/03, M. D. Fernández Gómez tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	17
2006/C 10/35	Zaak C-424/05 P: Hogere voorziening, op 29 november 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 13 september 2005 in zaak T-72/04, S. Hosman-Chevalier tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	18
GERECHT VAN EERSTE AANLEG		
2006/C 10/36	Kamer voor hogere voorzieningen	19
2006/C 10/37	Zaak T-154/03: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 november 2005 — Biofarma/BHIM („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Oudere nationale woordmerken ARTEX — Aanvraag tot inschrijving van woord ALREX als gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgrond — Verwaringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)	19
2006/C 10/38	Zaak T-275/03: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 november 2005 — Focus Magazin Verlag/BHIM („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Gemeenschapsmerkaanvraag voor woord Hi-FOCuS — Ouder nationaal woordmerk FOCUS — Omvang van onderzoek door kamer van beroep — Beoordeling van voor kamer van beroep verstrekte gegevens”)	19
2006/C 10/39	Zaak T-145/04: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 november 2005 — Righini/Commissie („Ambtenaren — Tijdelijk functionarissen — Indeling in rang en in salaristrap — Indeling in hoogste rang van loopbaan”)	20
2006/C 10/40	Zaak T-28/02: Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 17 oktober 2005 — First Data e.a./Commissie („Mededinging — Artikel 81 EG — Visa-betaalkaartensysteem — Regel „geen werving zonder uitgifte” — Negatieve verklaring — Regel afgeschaft in loop van geding — Procesbelang — Afdoening zonder beslissing”)	20
2006/C 10/41	Zaak T-124/04: Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 26 oktober 2005 — Ouariachi/Commissie („Beroep tot schadevergoeding — Niet-contractuele aansprakelijkheid van Gemeenschap — Schade door personeelslid in uitoefening van zijn functie veroorzaakt — Ontbreken van causaal verband”)	21
2006/C 10/42	Zaak T-89/05: Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 27 oktober 2005 — GAEC Salat/Commissie („Beroep wegens nalaten — Klacht betreffende beschermde oorsprongsbenaming „Salers” — Verordening (EG) nr. 828/2003 — Standpuntbepaling van Commissie — Kennelijke niet-ontvanke-lijkheid”)	21
2006/C 10/43	Zaak T-374/05: Beroep ingesteld op 6 oktober 2005 — Schierhorst/Commissie	21
2006/C 10/44	Zaak T-377/05: Beroep ingesteld op 5 oktober 2005 — Seegmuller/Commissie	22
2006/C 10/45	Zaak T-378/05: Beroep ingesteld op 7 oktober 2005 — Marengo/Commissie	22
2006/C 10/46	Zaak T-379/05: Beroep ingesteld op 14 oktober 2005 — Zuffa/BHIM	23
2006/C 10/47	Zaak T-380/05: Beroep ingesteld op 10 oktober 2005 — Buendía Sierra/Commissie	24
2006/C 10/48	Zaak T-381/05: Beroep ingesteld op 10 oktober 2005 — Di Bucci/Commissie	24
2006/C 10/49	Zaak T-386/05: Beroep ingesteld op 10 oktober 2005 — Wilms/Commissie	25

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2006/C 10/50	Zaak T-387/05: Beroep ingesteld op 13 oktober 2005 — Chatziioannidou/Commissie	25
2006/C 10/51	Zaak T-388/05: Beroep ingesteld op 20 oktober 2005 — Grünheid/Commissie	26
2006/C 10/52	Zaak T-389/05: Beroep ingesteld op 20 oktober 2005 — Ole Eistrup/Europees Parlement	26
2006/C 10/53	Zaak T-393/05: Beroep ingesteld op 17 oktober 2005 — Pickering/Commissie	27
2006/C 10/54	Zaak T-394/05: Beroep ingesteld op 17 oktober 2005 — Valero Jordana/Commissie van de Europese Gemeenschappen	27
2006/C 10/55	Zaak T-398/05: Beroep ingesteld op 7 november 2005 — Tesoka/Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden	28
2006/C 10/56	Zaak T-399/05: Beroep ingesteld op 21 oktober 2005 — Wils/Europees Parlement	28
2006/C 10/57	Zaak T-403/05: Beroep, ingesteld op 15 november 2005 door MyTravel tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	29
2006/C 10/58	Zaak T-406/05: Beroep, ingesteld op 9 november 2005 — Cavallero/Commissie	30
<hr/>		
	II <i>Vorbereidende besluiten</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Bekendmakingen</i>	
2006/C 10/59	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 330 van 24.12.2005	31

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Grote kamer)

van 8 november 2005

in zaak C-293/02 (verzoek van de Royal Court of Jersey om een prejudiciële beslissing): Jersey Produce Marketing Organisation Ltd tegen States of Jersey e.a. ⁽¹⁾

(Regeling betreffende uitvoer van aardappelen van Jersey naar Verenigd Koninkrijk — Toetredingsakte van 1972 — Protocol nr. 3 betreffende Kanaaleilanden en eiland Man — Verordening nr. 706/73 — Artikelen 23 EG, 25 EG en 29 EG — Heffingen van gelijk werking als douanerechten — Maatregelen van gelijke werking als kwantitatieve beperkingen)

(2006/C 10/01)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-293/02, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de Royal Court of Jersey (Kanaaleilanden), bij beschikking van 5 augustus 2002, ingekomen bij het Hof op 13 augustus 2002, in de procedure Jersey Produce Marketing Organisation Ltd tegen States of Jersey, Jersey Potato Export Marketing Board, in tegenwoordigheid van: Top Produce Ltd, Fairview Farm Ltd, heeft het Hof (Grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, J. Malenovský, kamerpresidenten, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric (rapporteur), S. von Bahr, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Klučka en U. Löhmus, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 8 november 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) De bepalingen van artikel 29 EG en artikel 1 van Protocol nr. 3 betreffende de Kanaaleilanden en het eiland Man, gehecht aan de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, en de

aanpassing der Verdragen, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een regeling als die van het hoofdgeding die:

— enerzijds, op straffe van sancties, de producenten van Jersey verbiedt, hun aardappelen aan te bieden voor de uitvoer of uit te voeren naar de markt van het Verenigd Koninkrijk, indien zij niet zijn geregistreerd bij een organisatie als de Jersey Potato Export Marketing Board en daarmee geen afzetovereenkomst hebben gesloten waarin met name wordt bepaald welke oppervlakten met het oog op de uitvoer van de oogst kunnen worden beplant en aan welke kopers die oogst mag worden afgegeven, en

— anderzijds, ook op straffe van sancties, alle afzetorganisaties die uitvoer verbiedt, indien zij met diezelfde organisatie geen beheersovereenkomst hebben gesloten, waarin met name wordt bepaald bij welke verkopers zij zich mogen bevoorraden.

2) De bepalingen van de artikelen 23 EG en 25 EG en artikel 1 van Protocol nr. 3 moeten aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen een regeling als die van het hoofdgeding, die een organisatie als de Jersey Potato Export Marketing Board de bevoegdheid verleent om de aardappelproducenten van Jersey een bijdrage op te leggen waarvan de hoogte wordt vastgesteld aan de hand van de door de betrokkenen geproduceerde hoeveelheden aardappelen die naar het Verenigd Koninkrijk worden uitgevoerd.

3) Het gemeenschapsrecht staat in de weg aan een bijdrage die onder dezelfde voorwaarden wordt geheven, maar waarvan de hoogte door die organisatie wordt vastgesteld op basis van de landbouwoppervlakte die door de betrokkenen voor de aardappelteelt wordt gebruikt, voorzover de daaruit voortvloeiende opbrengsten dienen om activiteiten te financieren die door die organisatie in strijd met artikel 29 EG worden verricht.

⁽¹⁾ PB C 247 van 12.10.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 10 november 2005

in zaak C-307/03: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Beschikking 2003/364/EG — Akkerbouwgewassen — Controles ter plaatse — Terugvordering van steun voor oppervlakten die niet daarvoor in aanmerking kwamen — Valse aangiften)

(2006/C 10/02)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak C-307/03, betreffende een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 230 EG, ingesteld op 18 juli 2003, Italiaanse Republiek (gemachtigden: I. M. Braguglia en M. Fiorilli) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Cattabriga en L. Visaggio), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász en M. Ilešič, rechters; advocaat-generaal: J. Kokott; griffier: R. Grass, op 10 november 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het beroep wordt verworpen.

2. De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 226 van 20.9.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 10 november 2005

in zaak C-432/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Artikelen 28 EG en 30 EG — Richtlijn 89/106/EEG — Beschikking nr. 3052/95/EG — Nationale goedkeuringsprocedure — Niet-inaanmerkingneming van in andere lidstaten opgestelde goedkeuringscertificaten — Voor bouw bestemde producten)

(2006/C 10/03)

(Procestaal: Portugees)

In zaak C-432/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 10 oktober 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: A. Caeiros) tegen Portugese Republiek (gemachtigde: L. Fernandes, bijgestaan door N. Ruiz, advocado), heeft het Hof

(Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, K. Schiemann, N. Colneric, K. Lenaerts (rapporteur) en E. Juhász, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: M. Ferreira, hoofdadministrateur, op 10 november 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door bij een goedkeuringsprocedure, op grond van artikel 17 van het algemene reglement inzake stedelijke bouw, vastgesteld bij besluitwet nr. 38/382 van 7 augustus 1951, voor uit andere lidstaten ingevoerde polyethyleenbuizen geen rekening te houden met door die andere lidstaten afgegeven goedkeuringscertificaten, en door die maatregel niet aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen mee te delen, is de Portugese Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 28 EG en 30 EG alsmede de artikelen 1 en 4, lid 2, van beschikking nr. 3052/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1995 tot vaststelling van een procedure voor uitwisseling van informatie over nationale maatregelen waarbij wordt afgeweken van het beginsel van het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap.

2. De Portugese Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 304 van 13.12.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Grote kamer)

van 8 november 2005

in zaak C-443/03 (verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden om een prejudiciële beslissing): Götz Leffler tegen Berlin Chemie AG ⁽¹⁾

(Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Betekening en kennisgeving van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken — Ontbreken van vertaling van stuk — Gevolgen)

(2006/C 10/04)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-443/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens de artikelen 68 EG en 234 EG, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden bij arrest van 17 oktober 2003, ingekomen bij het Hof op 20 oktober 2003, in de procedure: Götz Leffler tegen Berlin Chemie AG, heeft het Hof (Grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (rapporteur) en J. Malenovský, kamerpresidenten, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet en M. Ilešič, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: M. Ferreira, hoofdadministrateur, op 8 november 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken, moet aldus worden uitgelegd dat wanneer degene voor wie een stuk bestemd is, heeft geweigerd dit in ontvangst te nemen op grond dat het niet is gesteld in een officiële taal van de aangezochte lidstaat of in een taal van de lidstaat van verzending die deze geadresseerde begrijpt, de verzender dit verzuim kan herstellen door de gevraagde vertaling toe te zenden.
- 2) Artikel 8 van verordening nr. 1348/2000 moet aldus worden uitgelegd dat wanneer degene voor wie een stuk bestemd is, heeft geweigerd dit in ontvangst te nemen op grond dat het niet is gesteld in een officiële taal van de aangezochte lidstaat of in een taal van de lidstaat van verzending die deze geadresseerde begrijpt, dit verzuim kan worden hersteld door onverwijld overeenkomstig de in de verordening gestelde eisen de vertaling van het stuk toe te zenden.

Voor de oplossing van problemen in verband met de wijze waarop het verzuim met betrekking tot de vertaling moet worden hersteld, die in de verordening, zoals uitgelegd door het Hof, niet worden behandeld, dient de nationale rechter zijn nationale procesrecht toe te passen, waarbij hij er wel voor dient te waken dat de volle werking van deze verordening wordt gewaarborgd met inachtneming van het doel ervan.

(¹) PB C 304 van 13.12.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 10 november 2005

in zaak C-29/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk (¹)

(Niet-nakoming — Artikelen 8, 11, lid 1, en 15, lid 2, van richtlijn 92/50/EEG — Procedure voor plaatsing van overheidsopdrachten voor dienstverlening — Overeenkomst voor afvalverwijdering — Ontbreken van aanbesteding)

(2006/C 10/05)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-29/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 28 januari 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: K. Wiedner) tegen Republiek Oostenrijk (gemachtigde: M. Fruhmann), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, K. Schiemann (rapporteur), J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts en M. Ilešič, rechters; advocaat-generaal:

L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 10 november 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Doordat de overeenkomst voor afvalverwijdering van de stad Mödling is gesloten zonder dat de procedure- en bekendmakingsvoorschriften van artikel 8, junctis de artikelen 11, lid 1, en 15, lid 2, van richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening zijn nageleefd, is de Republiek Oostenrijk de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Republiek Oostenrijk wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 71 van 20.3.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 10 november 2005

in zaak C-197/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland (¹)

(Niet-nakoming — Belastingen op verbruik van tabaksfabrikaten — Verschil in belastingheffing op sigaretten en op „West Single Packs“-tabaksrolletjes)

(2006/C 10/06)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-197/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 30 april 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: K. Gross) tegen Bondsrepubliek Duitsland, (gemachtigden: C.-D. Quassowski, A. Tiemann en U. Forsthoff), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, K. Lenaerts, E. Juhász, M. Ilešič en E. Levits (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs, griffier: M. Ferreira, hoofd-administrateur; een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door op tabaksrolletjes die onder de benaming „West Single Packs“ worden verkocht het belastingtarief toe te passen dat geldt voor tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten, is de Bondsrepubliek Duitsland de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 4, lid 1, sub b, van richtlijn 95/59/EG van de Raad van 27 november 1995 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten, en artikel 2, eerste alinea, van richtlijn 92/79/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op sigaretten.

2) De Bondsrepubliek Duitsland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 168 van 26.6.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 10 november 2005

in zaak C-316/04 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederland) om een prejudiciële beslissing): Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie tegen College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (¹)

(Toelating voor op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en biociden — Richtlijn 91/414/EEG — Artikel 8 — Richtlijn 98/8/EG — Artikel 16 — Bevoegdheid van lidstaten tijdens overgangperiode)

(2006/C 10/07)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-316/04, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederland) bij uitspraak van 22 juli 2004, ingekomen bij het Hof op 26 juli 2004, in de procedure: Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie tegen College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, in tegenwoordigheid van: 3M Nederland BV e.a., heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, J. Makarczyk, R. Schintgen, G. Arestis en J. Klučka (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: M. Ferreira, hoofdadministrateur, op 10 november 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Artikel 16, lid 1, van richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 betreffende het op de markt brengen van biociden, moet aldus worden uitgelegd dat het geen standstillverplichting bevat. Ingevolge de artikelen 10, tweede alinea, EG en 249, derde alinea, EG alsmede richtlijn 98/8 dienen de lidstaten zich echter tijdens de in artikel 16, lid 1, van deze richtlijn bepaalde overgangperiode te onthouden van maatregelen die de verwezenlijking van het door deze richtlijn voorgeschreven resultaat ernstig in gevaar zouden brengen.

2) Artikel 8, lid 2, van richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, moet aldus worden uitgelegd, dat indien een lidstaat toelaat dat gewasbeschermingsmiddelen die werkzame

stoffen bevatten die niet in bijlage I bij deze richtlijn zijn opgenomen en die twee jaar na kennisgeving van deze richtlijn reeds op de markt waren, op zijn grondgebied op de markt worden gebracht, daarbij niet het bepaalde in artikel 4 of artikel 8, lid 3, van deze richtlijn in acht hoeft te worden genomen.

3) Artikel 16, lid 1, van richtlijn 98/8 heeft dezelfde betekenis als artikel 8, lid 2, van richtlijn 91/414.

4) Het staat aan de verwijzende rechter om te beoordelen of de toets in artikel 25d, lid 2, van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 alle kenmerken vertoont van het nieuwe onderzoek in de zin van artikel 8, lid 3, van richtlijn 91/414.

5) Artikel 8, lid 3, van richtlijn 91/414 moet aldus worden uitgelegd, dat het slechts bepalingen met betrekking tot de verstrekking van gegevens voorafgaand aan een nieuw onderzoek bevat.

6) De eerste vraag hoeft niet te worden beantwoord.

(¹) PB C 239 van 25.9.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 10 november 2005

in zaak C-385/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 2001/16/EG — Trans-Europese netwerken — Interoperabiliteit van conventioneel trans-Europees spoorwegsysteem — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn)

(2006/C 10/08)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-385/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 7 september 2004, **Commissie van de Europese Gemeenschappen** (gemachtigde: W. Wils) tegen **Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland** (gemachtigde: C. White), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Schiemann, kamerpresident, K. Lenaerts en E. Levits (rapporteur), rechters, advocaat-generaal: L. A. Geelhoed, griffier: R. Grass, op 10 november 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door niet binnen de gestelde termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/16/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2001 betreffende de interoperabiliteit van het conventionele trans-Europese spoorwegsysteem, is het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
2. Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 262 van 23.10.2004.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 15 september 2005

in zaak C-112/04 P, **Marlines SA** tegen **Commissie van de Europese Gemeenschappen** (¹)

(Hogere voorziening — Artikel 85, lid 1, EG-Verdrag (thans artikel 81, lid 1, EG) — Mededinging — Mededingingsregelingen — Overeenkomsten tussen ondernemingen — Bewijs van deelneming van onderneming aan bijeenkomsten van ondernemingen met mededingingsverstoring doel)

(2006/C 10/09)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-112/04 P, betreffende een hogere voorziening krachtens artikel 56 van het Statuut van het Hof van Justitie, ingesteld op 3 maart 2004, **Marlines SA** (advocaten: D. Papatheofanous en A. Anagnostou), andere partij in de procedure: **Commissie van de Europese Gemeenschappen** (gemachtigden: R. Lyal en T. Christoforou), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet, kamerpresident, A. La Pergola en J.-P. Puissochet (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 15 september 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De hogere voorziening wordt afgewezen als zijnde ten dele kennelijk ongegrond en ten dele kennelijk niet-ontvankelijk.
2. **Marlines SA** wordt verwezen in de kosten van deze instantie.

(¹) PB C 106 van 30.04.2004.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 6 oktober 2005

in zaak C-328/04 (verzoek van de Fővárosi Bíróság om een prejudiciële beslissing): strafzaak tegen **Atilla Vajnai** (¹)

(Verzoek om een prejudiciële beslissing — Uitlegging van het non-discriminatiebeginsel — Nationale bepaling met strafrechtelijk verbod op gebruik in het openbaar van embleem met rode ster met vijf punten — Onbevoegdheid van het Hof)

(2006/C 10/10)

(Procestaal: Hongaars)

In zaak C-328/04 betreffende een verzoek van de Fővárosi Bíróság (Hongarije) bij beschikking van 24 juni 2004 om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingekomen bij het Hof op 28 juli 2004, in de strafzaak tegen **Atilla Vajnai**, heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, K. Schieman (rapporteur) en E. Juhász, rechters, advocaat-generaal: C. Stix-Hackl, griffier: R. Grass, op 6 oktober 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is kennelijk onbevoegd om te antwoorden op de bij beschikking van 24 juni 2004 door de Fővárosi Bíróság (Hongarije) gestelde vraag.

(¹) PB C 262 van 23.10.2004.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 16 september 2005

in zaak C-342/04 P: **Jürgen Schmoldt e.a.** tegen **Commissie van de Europese Gemeenschappen** (¹)

(Hogere voorziening — Bouwmaterialen — Geharmoniseerde normen en technische voorschriften — Normen voor warmte-isolatie)

(2006/C 10/11)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-342/02 P, betreffende een hogere voorziening krachtens artikel 56 van het Statuut van het Hof van Justitie,

ingesteld op 10 augustus 2004, Jürgen Schmoldt, wonende te Dallgow-Döberitz (Duitsland), Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV, gevestigd te Berlijn (Duitsland), Kaefer Isolier-technik GmbH & Co. KG, gevestigd te Bremen (Duitsland), (advocaat: H.-P. Schneider) andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: B. Schima, bijgestaan door A. Böhlke), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, J. Makarczyk (rapporteur) en P. Kūris, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed, griffier: R. Grass, op 16 september 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De hogere voorziening wordt afgewezen.

2. Schmoldt, Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV en Kaefer Isolier-technik GmbH & Co. KG worden in de kosten verwezen.

(¹) PB C 262 van 23.10.2004.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 13 oktober 2005

in zaak C-2/05 SA: Names BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Verzoek om verlof tot leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen)

(2006/C 10/12)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-2/05 SA, betreffende een verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ingediend op 28 januari 2005, Names BV, gevestigd te Hazerswoude-Rijndijk (Nederland), (advocaat: R. Nathan) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J.-F. Pasquier en E. Manhaeve), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas, kamerpresident, J. Malenovský (rapporteur), A. La Pergola, J.-P. Puissechet en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 13 oktober 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Op het verzoek behoeft niet te worden beslist.

2) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 82 van 2.4.2005.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 13 oktober 2005

in zaak C-3/05 SA: Statistisch Agentschap van de Republiek Kazachstan tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Verzoek om verlof tot leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen)

(2006/C 10/13)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-3/05 SA, betreffende een verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ingediend op 28 januari 2005, Statistisch Agentschap van de Republiek Kazachstan, gevestigd te Almaty (Kazachstan), (advocaat: R. Nathan) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J.-F. Pasquier en E. Manhaeve), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas, kamerpresident, J. Malenovský (rapporteur), A. La Pergola, J.-P. Puissechet en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 13 oktober 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Op het verzoek behoeft niet te worden beslist.

2) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 82 van 2.4.2005.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 13 oktober 2005

in zaak C-4/05 SA, **Alt Ylmy — Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti** tegen **Commissie van de Europese Gemeenschappen** ⁽¹⁾

(Verzoek om verlof tot leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen)

(2006/C 10/14)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-4/05 SA, betreffende een verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ingediend op 9 maart 2005, **Alt Ylmy — Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti**, gevestigd te Ashgabat (Turkmenistan), (advocaat: R. Nathan) tegen **Commissie van de Europese Gemeenschappen** (gemachtigden: J.-F. Pasquier en E. Manhaeve), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas, kamerpresident, J. Malenovský (rapporteur), A. La Pergola, J.-P. Puissochet en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 13 oktober 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Op het verzoek behoeft niet te worden beslist.
2. Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 106 van 30.4.2005.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 6 oktober 2005

in zaak C-256/05 (verzoek van de **Telekom-Control-Kommission** om een prejudiciële beslissing): **Telekom Austria AG, voorheen Post & Telekom Austria AG** ⁽¹⁾

(Prejudiciële vragen — Bevoegdheid van Hof — Voorlegging aan Hof — Elektronische communicaties — Netwerken en diensten — Gemeenschappelijk regelgevingskader — Markt voor doorgiftdiensten)

(2006/C 10/15)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-256/05, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de

Telekom-Control-Kommission (Oostenrijk) bij beslissing van 13 juni 2005, ingekomen bij het Hof op 17 juni 2005, in de procedure **Telekom Austria AG, voorheen Post & Telekom Austria AG**, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, P. Kūris (rapporteur) en G. Arestis, rechters, advocaat-generaal: J. Kokott, griffier: R. Grass, op 6 oktober 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is kennelijk onbevoegd om te antwoorden op de vraag die de Telekom-Control-Kommission bij haar beslissing van 13 juni 2005 heeft voorgelegd.

⁽¹⁾ PB C 205 van 20.8.2005.

Hogere voorziening, op 5 oktober 2005 ingesteld door Polyelectrolyte Producers Group tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 22 juli 2005 in zaak T-376/04, Polyelectrolyte Producers Group tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-368/05 P)

(2006/C 10/16)

(Procestaal: Engels)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 oktober 2005 hogere voorziening ingesteld door Polyelectrolyte Producers Group, gevestigd te Brussel (België), vertegenwoordigd door Koen van Maldegem en Claudio Mereu, advocaten, tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 22 juli 2005 in zaak T-376/04, Polyelectrolyte Producers Group tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- de onderhavige hogere voorziening ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 22 juli 2005 in zaak T-376/04 te vernietigen;
- rekwirantes beroep in zaak T-376/04 ontvankelijk te verklaren;
- ten gronde uitspraak te doen, of, subsidiair, de zaak naar het Gerecht te verwijzen voor een uitspraak ten gronde;
- de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen te verwijzen in de kosten van beide procedures.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat de beschikking van het Gerecht waarbij haar beroep niet-ontvankelijk is verklaard, dient te worden vernietigd om de volgende redenen:

- a) de beschikking schendt de motiveringsplicht van het Gerecht;
- b) het Gerecht heeft de feiten rechtens onjuist beoordeeld;
- c) de beschikking maakt inbreuk op het recht op volledige en effectieve rechterlijke bescherming en op het recht te worden gehoord.

Beroep, op 7 oktober 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-371/05)

(2006/C 10/17)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 7 oktober 2005 beroep tegen Italiaanse Republiek ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C. Cattabriga, X. Lewis en L. Visaggio als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, doordat de gemeente Mantua het beheer, het onderhoud en de ontwikkeling van haar eigen informaticadiensten rechtstreeks en zonder voorafgaande bekendmaking van een aankondiging in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen aan de vennootschap A.S.I. S.p.A. heeft opgedragen, de verplichtingen niet is nagekomen die krachtens richtlijn 92/50/EEG, in het bijzonder de artikelen 11 en 15, lid 2, daarvan, op haar rusten;
- de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Naar aanleiding van een klacht heeft de Commissie kennis gekregen van de op 2 december 1997 gesloten overeenkomst waarbij de gemeente Mantua het beheer, het onderhoud en de ontwikkeling van haar eigen informaticadiensten rechtstreeks en zonder voorafgaande bekendmaking van een aankondiging heeft opgedragen aan de vennootschap Azienda Servizi Informativi („A.S.I.”) S.p.A., waarvan zij aandeelhouder is. Deze opdracht geldt voor vijftien jaar, tot 31 december 2012.
2. De Commissie voert aan dat de toewijzing aan de vennootschap A.S.I. S.p.A. van de informaticadiensten van de gemeente Mantua een overheidsopdracht voor dienstverlening is, waarop richtlijn 92/50/EEG⁽¹⁾ betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening van toepassing is. In casu had derhalve een aanbestedingsprocedure overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn moeten worden gevolgd, en had met name een aankondiging van opdracht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* moeten worden bekendgemaakt overeenkomstig de artikelen 11 en 15, lid 2, van diezelfde richtlijn.

3. Voorts hebben de Italiaanse autoriteiten volgens verzoekster niet voldoende elementen aangedragen om aannemelijk te maken dat de toewijzing in kwestie, gelet op alle rechtsbetrekkingen tussen de gemeente en de betrokken vennootschap en op de activiteit van laatstgenoemde, een zuiver „interne” verrichting (of *In House Providing*) is, waarop de communautaire richtlijnen betreffende overheidsopdrachten niet van toepassing zijn.

⁽¹⁾ PB L 209, blz. 1.

Verzoeken van het Bundesgerichtshof (Duitsland) van 26 juli 2005 om een prejudiciële beslissing in de gedingen tussen A. Brünsteiner GmbH en Bayerische Motorenwerke AG (C-376/05) en tussen Autohaus Hilgert GmbH en Bayerische Motorenwerke AG (C-377/05)

(Zaken C-376/05 en C-377/05)

(2006/C 10/18)

(Procestaal: Duits)

Het Bundesgerichtshof (Duitsland) heeft bij beschikkingen van 26 juli 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 12 oktober 2005, in de gedingen tussen A. Brünsteiner GmbH en Bayerische Motorenwerke AG (C-376/05) en tussen Autohaus Hilgert GmbH en Bayerische Motorenwerke AG (C-377/05), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 5, lid 3, eerste zin, eerste streepje, van verordening (EG) nr. 1475/95⁽¹⁾ van de Commissie van 28 juni 1995 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op groepen afzet- en klantenserviceovereenkomsten inzake motorvoertuigen [hierna: „verordening (EG) nr. 1475/95”] aldus worden uitgelegd dat de noodzaak van een reorganisatie van het volledige distributienet of van een wezenlijk deel daarvan, en het hiervan afhankelijke recht van de leverancier om overeenkomsten met dealers van zijn distributienet met inachtneming van een opzegtermijn van één jaar te ontbinden, ook kunnen voortvloeien uit het feit dat met de inwerkingtreding van verordening (EG) nr. 1400/2002⁽²⁾ van de Commissie van 31 juli 2002 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen

verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de motorvoertuigensector [hierna: „verordening (EG) nr. 1400/2002”] ingrijpende wijzigingen van het door de leverancier en zijn dealers tot dan toe gehanteerde, op verordening (EG) nr. 1475/95 afgestemde en door deze verordening vrijgestelde distributiestelsel noodzakelijk werden?

2. Indien het antwoord op deze vraag ontkennend luidt:

Moet artikel 4 van verordening (EG) nr. 1400/2002 aldus worden uitgelegd dat de in een dealerovereenkomst neergelegde mededingingsbeperkende regelingen, die volgens deze verordening op zich genomen hardekernbeperkingen („zwarte clausules”) zijn, bij wijze van uitzondering niet bij het verstrijken van de overgangstermijn van één jaar van artikel 10 van deze verordening op 30 september 2003 ertoe hebben geleid dat de vrijstelling voor alle mededingingsbeperkende regelingen in de overeenkomst van het verbod van artikel 81, lid 1, EG is vervallen, wanneer deze overeenkomst is gesloten onder het regime van verordening (EG) nr. 1475/95, zij op de voorschriften van deze verordening is afgestemd en door deze verordening is vrijgesteld?

Is dit hoe dan ook het geval wanneer de uit het gemeenschapsrecht voortvloeiende nietigheid van alle mededingingsbeperkende bepalingen van een overeenkomst naar nationaal recht de algehele nietigheid van de dealerovereenkomst met zich brengt?

(¹) PB L 145, blz. 25.

(²) PB L 203, blz. 30.

Verzoek van het Consiglio di Stato van 19 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Centro Europa 7 s.r.l. en Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni del Ministero delle Comunicazioni

(Zaak C-380/05)

(2006/C 10/19)

(Procestaal: Italiaans)

Het Consiglio di Stato heeft bij beschikking van 19 april 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 18 oktober 2005, in het geding tussen Centro Europa 7 s.r.l. en Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni del Ministero delle Comunicazioni, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1) Garandeert artikel 10 EVRM, zoals aangehaald in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, het externe informatiepluralisme in de omroepsector, zodat de

lidstaten verplicht zijn in die sector een daadwerkelijk pluralisme en een daadwerkelijke mededinging te waarborgen, gebaseerd op een concentratieregeling die in verband met de technologische ontwikkeling toegang tot de netwerken en een pluraliteit van operatoren garandeert, zonder mogelijkheid om rechtmatig duopolistische marktregelingen te behouden?

2) Vereisen de bepalingen van het EG-Verdrag die de vrijheid van dienstverrichting en de mededinging garanderen, zoals door de Commissie uitgelegd in haar interpretatieve mededeling van 29 april 2000 over concessieovereenkomsten in het communautaire recht, dat de toekenning van de concessies geschiedt volgens beginselen die een niet-discriminerende, billijke behandeling, alsmede transparantie, evenredigheid en eerbiediging van de rechten van particulieren verzekeren, en staan die bepalingen en beginselen van het Verdrag in de weg aan de bepalingen van Italiaans recht van artikel 3, lid 7, van wet nr. 249/1997, artikel 1 van d.l. nr. 352 van 24 december 2003, omgezet in wet nr. 112/2004 (wet Gasparri), voorzover daarin aan de omroepexploitanten die de concentratiegrenzen „overschrijden”, wordt toegestaan om hun activiteit ononderbroken voort te zetten met als gevolg de uitsluiting van operatoren, zoals verzoekster, die weliswaar in het bezit zijn van de desbetreffende vergunning die is toegekend na een regelmatige mededingingsprocedure, doch die de activiteit waarvoor de vergunning is verleend niet hebben kunnen uitoefenen omdat daarvoor geen frequenties zijn toegewezen (vanwege de ontoereikendheid of de schaarste ervan, doordat de houders van de zogeheten overschrijdende omroepen hun uitzendingen blijven voortzetten)?

3) Heeft artikel 17 van richtlijn 2002/20/EG (¹) (machtigingsrichtlijn) vanaf 25 juli 2003 rechtstreekse werking in de nationale rechtsorde en legt het aan de lidstaat die vergunningen heeft afgegeven voor omroepactiviteiten (waaronder begrepen het recht om netwerken te installeren of elektronische-communicatiediensten te verstrekken of het recht op het gebruik van frequenties), de verplichting op om deze aan te passen aan het gemeenschapsrecht en omvat deze verplichting de noodzaak om daadwerkelijk de frequenties toe te wijzen die nodig zijn voor het verrichten van die activiteit?

4) Verzetten artikel 9 van richtlijn 2002/21/EG (²) (kaderrichtlijn) en artikel 5 van de machtigingsrichtlijn, waarin is voorzien in open, transparante en niet-discriminerende procedures (art. 5), op basis van objectieve, doorzichtige, niet-discriminerende en proportionele criteria (art. 9), zich tegen een stelsel van algemene toestemming, zoals voorzien in het nationale recht (art. 23, lid 5, van wet nr. 112/2004), dat, aangezien het toestaat dat de zogenoemde „overschrijdende omroepen”, die niet middels een aanbestedingsprocedure zijn geselecteerd, hun uitzendingen voortzetten, meebrengt dat de rechten die andere ondernemingen aan het gemeenschapsrecht (art. 17, lid 2, van richtlijn 2002/20/EG van 7 maart 2002, machtigingsrichtlijn) ontnemen, worden geschaad, welke ondernemingen weliswaar als winnaar uit de mededingingsprocedures zijn gekomen, doch niet in staat worden gesteld om te functioneren?

- 5) Verplichten artikel 9 van richtlijn 2002/21/EG (kader-richtlijn), de artikelen 5, lid 2, en 7, lid 3, van richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn) en artikel 4 van richtlijn 2002/77/EG⁽¹⁾ de lidstaten uiterlijk per 25 juli 2003 (zie artikel 17 van de machtigingsrichtlijn) een einde te maken aan een situatie van feitelijke bezetting van de frequenties (door zenders die niet in het bezit zijn van na een vergelijking van de inschrijvers afgegeven vergunningen of machtigingen) met betrekking tot televisieomroepactiviteiten, zoals die waar het in casu om gaat, zodat deze activiteit niet mag worden voortgezet buiten een juiste etherindeling en buiten de logica van de verbreding van het pluralisme, nog afgezien van het feit dat zij in strijd is met die door de lidstaat na een open procedure afgegeven vergunningen?
- 6) Kon en kan een lidstaat zich uitsluitend ter bescherming van het informatiepluralisme of om de bescherming van de culturele of taalkundige verscheidenheid te garanderen beroepen op de afwijking als bedoeld in artikel 5, lid 2, tweede alinea, van richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn) en in artikel 4 van richtlijn 2002/77/EG, en niet ten gunste van de exploitanten van omroepen die de reeds in de nationale regeling neergelegde concentratiegrenzen overschrijden?
- 7) Moet de lidstaat, om zich op de afwijking van artikel 5 van richtlijn 2002/20/EG te kunnen beroepen, aangeven welke doelen daadwerkelijk met de afwijkende nationale regeling worden nagestreefd?
- 8) Kan deze afwijking ook worden toegepast buiten het geval van de concessiehouder van de publieke televisieomroep (in Italië RAI), ten behoeve van particuliere operatoren die geen mededingingsprocedures hebben gewonnen, en in het nadeel van ondernemingen waaraan na een aanbestedingsprocedure wél regelmatig een vergunning is verleend?
- 9) Had voorts het regelingskader dat voortvloeit uit het gemeenschapsrecht in de Verdragen en het afgeleide recht, dat bedoeld is om, ook op de markt in de omroepsector, een daadwerkelijke mededinging (workable competition) te garanderen, niet de nationale wetgever de verplichting moeten opleggen om overlapping te voorkomen van de verlenging van de oude overgangsregeling voor analoge uitzending in verband met de aanvang van terrestrische digitale uitzending, aangezien het enkel in het geval van de zogeheten switch-off van de analoge uitzendingen (met de daaruit volgende algemene overgang naar digitale uitzending) mogelijk zou zijn de vrijgekomen frequenties opnieuw toe te wijzen voor verschillend gebruik, terwijl in het geval van de loutere aanvang van het proces van overgang naar terrestrische digitale uitzending het gevaar bestaat dat nadien de schaarste aan beschikbare frequenties wordt vergroot vanwege het simultaan verrichten van analoge en digitale uitzendingen (simulcast)?
- 10) Wordt ten slotte de door het gemeenschapsrecht gegarandeerde bescherming van het pluralisme van de informatiebronnen en van de mededinging in de omroepsector verzekerd door een nationale regeling — zoals wet nr. 112/2004 — waarin een nieuwe grens van 20 % van de beschikbare middelen is gegeven in verband met een

nieuw, veel ruimer pakket (het SIC: art. 2, sub g, en art. 15, van wet nr. 112/2004) dat tevens activiteiten omvat die niet van invloed zijn op het pluralisme van de informatiebronnen, terwijl bij de vaststelling van de „relevante markt” in het mededingingsrecht normalerwijze wordt gedifferentieerd tussen de markten in de omroepsector, en daarbij zelfs onderscheid wordt gemaakt tussen betaal-tv en gratis televisie die via de ether uitzenden (zie onder meer de zaken van de van de Commissie COMP/JV.37 — BSKYB/Kirch Pay TV Regulation (EEC) NO. 4064/89 Merger Procedure 21/03/2000 en COMP/M.2876 — Newscorp/Telepiù) Regulation (EEC) NO. 4064/89 Merger Procedure 2/4/2003)?

⁽¹⁾ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 33.

⁽³⁾ PB L 249 van 17.9.2002, blz. 21.

Verzoek van het Hof van Beroep te Brussel van 13 oktober 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen De Landtsheer Emmanuel NV en 1. Comité Interprofessionel du vin de Champagne, 2. Veuve Clicquot Ponsardin

(Zaak C-381/05)

(2006/C 10/20)

(Procestaal: Frans)

Het Hof van Beroep te Brussel heeft bij beschikking van 13 oktober 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 oktober 2005, in het geding tussen De Landtsheer Emmanuel NV en 1. Comité Interprofessionel du vin de Champagne, 2. Veuve Clicquot Ponsardin, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Bestrijkt de definitie van vergelijkende reclame reclameboodschappen waarin de adverteerder enkel verwijst naar een soort product, in die zin dat in een dergelijk geval de reclameboodschap moet worden geacht te verwijzen naar alle ondernemingen die dit soort van product aanbieden en dat elk van deze ondernemingen kan beweren te zijn geïdentificeerd?
2. Moet, om te bepalen of er een concurrentieverhouding bestaat tussen de adverteerder en de onderneming waarnaar wordt verwezen in de zin van artikel 2 bis van de richtlijn:
 - a. onder meer op basis van artikel 2 bis, juncto artikel 3 bis, sub b, elke onderneming die met de reclame kan worden geïdentificeerd, ongeacht de producten of diensten die zij aanbiedt, worden beschouwd als concurrent in de zin van deze bepaling?

- b. Ingeval het antwoord op de voorgaande vraag ontken-
nend luidt en andere voorwaarden moeten zijn vervuld
om te kunnen spreken van een concurrentieverhouding,
moet dan worden uitgegaan van de huidige marktsituatie
en de huidige consumptiegewoonten in de Gemeenschap
of moet mede rekening worden gehouden met een moge-
lijke evolutie van deze gewoonten?
- c. Moet enkel het gedeelte van het communautaire grond-
gebied waar de reclame wordt verspreid bij het onder-
zoek worden betrokken?
- d. Moet de concurrentieverhouding worden beoordeeld aan
de hand van de soorten producten die worden vergeleken
en aan de hand van de manier waarop deze soorten
producten gewoonlijk worden gepercipieerd of moet, om
te beoordelen in welke mate de betrokken producten
substituueerbaar zijn, ook rekening worden gehouden met
de bijzondere kenmerken van het product dat de adver-
teerder in de bestreden reclame wil promoten en met het
imago dat hij eraan wenst te geven?
- e. Zijn de criteria om te bepalen of sprake is van een
concurrentieverhouding in de zin van artikel 2, punt 2
bis, dezelfde als de criteria om na te gaan of de vergelij-
king beantwoordt aan de in artikel 3 bis, sub b, gestelde
voorwaarde?
3. Volgt uit artikel 2, punt 2 bis, van richtlijn 84/450 ⁽¹⁾,
juncto artikel 3 bis van deze richtlijn:
- a. ofwel dat elke vergelijkende reclame waarmee een
productentype kan worden geïdentificeerd onrechtmatig
is wanneer de vermelding het niet mogelijk maakt, een
concurrent of de door deze aangeboden goederen te
identificeren?
- b. ofwel dat de rechtmatigheid van de vergelijking enkel
moet worden onderzocht in het licht van andere natio-
nale bepalingen dan die welke de bepalingen van de
richtlijn op het gebied van vergelijkende reclame
omzetten, wat zou kunnen leiden tot een verminderde
bescherming van de consument of van ondernemingen
die het soort product aanbieden dat in verband wordt
gebracht met het product dat de adverteerder aanbiedt?

4. Ingeval moet worden geconcludeerd dat in casu sprake is
van vergelijkende reclame in de zin van artikel 2, punt 2
bis, volgt dan uit artikel 3 bis, punt 1, sub f, van de richtlijn
dat elke vergelijking die voor producten die geen
oorsprongsbenaming hebben verwijst naar producten met
oorsprongsbenaming, onrechtmatig is?

⁽¹⁾ Richtlijn 84/450/EEG van de Raad van 10 september 1984 betref-
fende het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuurs-
rechtelijke bepalingen der lidstaten inzake misleidende reclame (PB
L 250, blz. 17).

**Verzoek van het Hof van Cassatie (België) van 7 oktober
2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen
Raffaele Talotta en Belgische Staat**

(Zaak C-383/05)

(2006/C 10/21)

(Procestaal: Frans)

Het Hof van Cassatie (België) heeft bij arrest van 7 oktober
2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 24
oktober 2005, in het geding tussen Raffaele Talotta en Belgi-
sche Staat, het Hof van Justitie van de Europese Gemeen-
schappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de
navolgende vraag:

Dient artikel 43 EG — ex-artikel 52 EG-Verdrag — aldus te
worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een bepaling van
nationaal recht die, zoals artikel 182 van het koninklijk besluit
van 27 augustus 1993 tot uitvoering van artikel 342, § 2, van
het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, enkel op niet-
ingezetenen minimale maatstaven van heffing toepast?

**Verzoek van het Oberste Gerichtshof van 28 september
2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen
Color Drack GmbH en LEXX International Vertriebs
GmbH**

(Zaak C-386/05)

(2006/C 10/22)

(Procestaal: Duits)

Het Oberste Gerichtshof heeft bij beschikking van 28
september 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie
op 24 oktober 2005, in het geding tussen Color Drack GmbH
en LEXX International Vertriebs GmbH, het Hof van Justitie
van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudi-
ciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 5, punt 1, sub b, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1) aldus worden uitgelegd dat de verkoper van roerende goederen die op het grondgebied van een lidstaat woont, en die de koper met woonplaats in een andere lidstaat de goederen, zoals contractueel overeengekomen, op verschillende plaatsen in deze andere lidstaat levert, door de koper met betrekking tot een alle (deel-)leveringen betreffend contractueel recht — eventueel naar keuze van verzoeker — voor het Gerecht van een van deze plaatsen (van uitvoering) kan worden gedaan?

Beroep, op 27 oktober 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-389/05)

(2006/C 10/23)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 oktober 2005 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. Bordes als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat Franse Republiek, door de uitoefening van de activiteiten in verband met de kunstmatige inseminatie van runderen enkel voor te behouden aan de in Frankrijk erkende inseminatiestations, de krachtens de artikelen 43 EG en 49 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In de artikelen 43 EG en 49 EG is het recht van vestiging respectievelijk het vrije verrichten van diensten neergelegd. Artikel 46 EG bepaalt voorts dat de door die artikelen geformuleerde voorschriften en de maatregelen uit hoofde daarvan genomen niet afdoen aan de toepasselijkheid van de nationale bepalingen van een lidstaat waarbij een bijzondere regeling is vastgesteld voor vreemdelingen welke bepalingen uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid gerechtvaardigd zijn. Laatstgenoemde bepaling is in de onderhavige zaak niet aan de orde, daar het bezwaar van de Commissie geen betrekking heeft op een bijzondere regeling voor onderdanen van de andere lidstaten, die de activiteiten van kunstmatige inseminatie in Frankrijk wensen uit te oefenen, maar op de onmogelijkheid de jure en de facto voor die

gemeenschapsonderdanen om tot die activiteit toegang te krijgen wegens het monopolie dat in Frankrijk aan de „inseminatiestations” is verleend, met name op grond van twee Franse wettelijke bepalingen.

Kunstmatige inseminatie is in Frankrijk een feitelijk en juridisch monopolie ten gunste van „inseminatiestations”, dat de uit andere lidstaten afkomstige verrichters van die diensten de toegang tot die activiteiten op grond van het recht van vestiging dan wel op grond van het recht van het vrij verrichten van diensten verbiedt. De Franse autoriteiten beroepen zich op gezondheidsoverwegingen die volgens hen de vaststelling of handhaving van nationale maatregelen kunnen rechtvaardigen, die zo restrictief zijn dat die twee in het Verdrag verankerde vrijheden feitelijk niet meer bestaan, terwijl de Commissie de geldigheid van de aangevoerde rechtvaardigingsgronden betwist en van mening is dat die beperkingen naar hun aard in elk geval niet evenredig zijn aan het doel van sanitaire veiligheid dat voornamelijk ter rechtvaardiging daarvan is aangevoerd.

Verzoek van het Finanzgericht Hamburg van 30 augustus 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Jan De Nul NV en Hauptzollamt Oldenburg

(Zaak C-391/05)

(2006/C 10/24)

(Procestaal: Duits)

Het Finanzgericht Hamburg heeft bij beschikking van 30 augustus 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 31 oktober 2005, in het geding tussen Jan De Nul NV en Hauptzollamt Oldenburg, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Hoe moet het begrip vaart op communautaire wateren in de zin van artikel 8, lid 1, sub c, eerste alinea, van richtlijn 92/81⁽¹⁾ worden afgebakend ten opzichte van het begrip binnenvaart in de zin van artikel 8, lid [2, sub b], van richtlijn 92/81?
- 2) Moet het gebruik van een zuigschip met open laadruimte (zogenaamde hopperzuiger) in communautaire wateren steeds als vaart in de zin van artikel 8, lid 1, sub c, eerste alinea, van richtlijn 92/81 worden beschouwd of moet onderscheid worden gemaakt tussen de diverse activiteiten tijdens het gebruik?

⁽¹⁾ PB L 316, blz. 12.

Verzoek van het Symvoulio tis Epikrateias van 30 juni 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Alevizos en Ypourgos Oikonomikon

(Zaak C-392/05)

(2006/C 10/25)

(Procestaal: Grieks)

Het Symvoulio tis Epikrateias heeft bij beschikking van 30 juni 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 31 oktober 2005, in het geding tussen Alevizos en Ypourgos Oikonomikon, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Zijn de ambtenaren en de officieren, onderofficieren en hun ondergeschikten, in dienst bij de nationale strijdkrachten, de politie en de havenpolitie, op dezelfde wijze als andere werknemers onderworpen aan de bepalingen van artikel 6 van richtlijn 83/183/EEG⁽¹⁾ van de Raad, in die zin dat zij hun „gewone verblijfplaats” kunnen verkrijgen in een ander land waar zij gedurende tenminste 185 dagen per kalenderjaar verblijven voor een dienstopdracht met een bepaalde duur, of blijven zij ook tijdens de duur van hun opdracht in het buitenland hun gewone verblijfplaats in Griekenland houden, ongeacht of zij hun persoonlijke en beroepsmatige bindingen naar het andere land hebben overgebracht?”

⁽¹⁾ PB L 105, 23.4.1983 blz. 64.

Beroep, op 4 november 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-393/05)

(2006/C 10/26)

(Procestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 november 2005 beroep ingesteld tegen de Republiek Oostenrijk door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. Traversa en G. Braun als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk, door te eisen dat particuliere controle instanties op het gebied van de ecologische landbouw die in een andere lidstaat gevestigd en erkend zijn, in Oostenrijk over een bedrijfszetel of andere, permanente organisatie beschikken, zodat zij daar hun acti-

viteiten kunnen uitoefenen, niet voldoet aan de krachtens artikel 49 EG op haar rustende verplichtingen;

2. de Republiek Oostenrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Oostenrijkse autoriteiten verlangen van elke in een andere lidstaat gevestigde en erkende controle instantie op het gebied van de ecologische landbouw, dat deze tevens over een vestiging of bedrijfszetel in Oostenrijk beschikt, wil zij in Oostenrijk haar activiteiten mogen uitoefenen. Dit vereiste is in strijd met de vrijheid van dienstverrichting aangezien daardoor het verrichten van diensten in Oostenrijk door ondernemingen met een zetel in een andere lidstaat onmogelijk wordt gemaakt.

Onder het vrij verrichten van diensten in de zin van artikel 49 wordt namelijk het recht verstaan om ongehinderd vanuit een lidstaat afzonderlijke diensten te verrichten in een andere lidstaat, zonder daar een permanente vestiging te hebben. Volgens vaste rechtspraak van het Hof vereist de eerbiediging van de vrijheid van dienstverrichting niet alleen de afschaffing van elke discriminatie op grond van nationaliteit, maar tevens de opheffing van elke beperking die de werkzaamheden van de dienstverrichter die in een andere lidstaat is gevestigd en aldaar rechtmatig soortgelijke diensten verricht, verbiedt, belemmert of minder aantrekkelijk maakt. Artikel 49 staat derhalve in de weg aan de toepassing van een nationale regeling of bestuurlijke praktijk die de mogelijkheid voor een dienstverrichter om daadwerkelijk van de vrijheid van dienstverrichting gebruik te maken, zonder objectieve rechtvaardiging beperkt.

De door de Republiek Oostenrijk aangevoerde middelen — de gestelde uitoefening door de controle instanties van openbaar gezag en het algemeen belang — kunnen deze beperking van de vrijheid van dienstverrichting niet rechtvaardigen. Het beroep op de uitoefening van openbaar gezag — als rechtvaardigingsgrond voor de onderhavige beperking van de vrijheid van dienstverrichting — zou alleen rechtmatig en toelaatbaar zijn, wanneer het om een activiteit zou gaan die een rechtstreekse en specifieke deelneming aan de uitoefening van het openbaar gezag inhoudt. De controle instanties zijn echter geen overheidsorganen omdat zij sancties niet dwingend ten uitvoer kunnen leggen, en de rechtsverhouding tussen een controle instantie en een producent een louter privaatrechtelijke karakter heeft.

Het algemeen belang wordt door het feit dat een controle instantie in Duitsland geen bedrijfszetel heeft, niet in gevaar gebracht, aangezien de effectieve controle op grond van de criteria van het gemeenschapsrecht heeft plaatsgevonden bij de erkenning en de inspectie van de betrokken controle instantie door de autoriteiten van de staat die de erkenning verleent. In casu is er bovendien nog sprake van communautaire coördinatie- en harmonisatiebepalingen die waarborgen dat het belang dat de Oostenrijkse regering aanvoert ook in andere lidstaten volgens dezelfde normen wordt gediend.

Verzoek van het Tribunale di Viterbo van 25 oktober 2005 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen Antonello D'Antonio e.a.

(Zaak C-395/05)

(2006/C 10/27)

(Procestaal: Italiaans)

Het Tribunale di Viterbo heeft bij beschikking van 25 oktober 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 november 2005, in in de strafzaak tegen Antonello D'Antonio, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

— Moeten de artikelen 4.1 en 4 bis van wet nr. 401/89, zoals gewijzigd, op grond waarvan het uitvoeren van weddenschappen thans uitsluitend door Italiaanse concessiehouders van openbare diensten mag worden verricht en niet tevens door de tussenpersonen van buitenlandse „bookmakers”, worden aangemerkt als een beperking van de beginselen van vrije mededinging, van het vrij verrichten van diensten en van de vrijheid van vestiging in de zin van de artikelen 31, 86 — 43, 48 EG?

Verzoek van Tribunale di Palermo van 19 oktober 2005 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen Maria Grazia Di Maggio en Salvatore Buccola

(Zaak C-397/05)

(2006/C 10/28)

(Procestaal: Italiaans)

Het Tribunale di Palermo heeft bij beschikking van 19 oktober 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 14 november 2005, in de strafzaak tegen Maria Grazia Di Maggio en Salvatore Buccola, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet een nationale regeling waarin onder strafbedreiging een verbod is opgenomen om zonder overheidsvergunning de activiteit van het verzamelen van weddenschappen te verrichten, worden aangemerkt als een beperking van de vrijheid van vestiging in de zin van artikel 43 EG en het vrij verrichten van diensten in de zin van artikel 49 EG?
2. Voldoet de overheidsvergunning zoals bedoeld in artikel 88 van de Italiaanse TULPS [Testo Unico delle Leggi di Pubblica

Siurezza], aan alle door het Hof van Justitie gestelde vereisten om een beperking van het recht op vestiging te rechtvaardigen?

3. Is de strafrechtelijke sanctie van artikel 4, lid 4 bis, van wet nr. 401/89 gepast, evenredig en, vooral, niet discriminerend jegens de in Italië actieve datatransmissiecentra die in verbinding staan met de bookmaker Stanley Ltd, met zetel in Liverpool, niettegenstaande het toezicht waaraan zij zijn onderworpen, dat in wezen gelijk is aan dat wat voor de Italiaanse concessiehouders geldt, waaraan moet zijn voldaan voor het verkrijgen van en overheidsvergunning, welke volgens de Suprema Corte tot doel heeft criminele infiltraties in de sector van de vraag en het aanbod van spelen te voorkomen?

Beroep, op 17 november 2005 ingesteld door Europees Parlement tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-403/05)

(2006/C 10/29)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 november 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Europees Parlement, vertegenwoordigd door R. Passos, E. Waldherr en K. Lindahl als gemachtigden.

Het Europees Parlement concludeert dat het het Hof behage:

1. nietig te verklaren het besluit tot goedkeuring van een project voor de beveiliging van de Filippijnse grenzen, te financieren uit begrotingslijn 19 10 02 van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (Philippine Border Management Project; nr. ASIA/2004/016-924), vastgesteld ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 443/92 inzake financiële en technische hulp en economische samenwerking met de ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en in Azië (!);
2. de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Europees Parlement verzoekt om nietigverklaring van het besluit van de Commissie op grond dat de Commissie de grenzen van haar uitvoeringsbevoegdheden heeft overschreden.

De voornaamste doelstelling van het bestreden besluit is het terrorisme te bestrijden door de tenuitvoerlegging van resolutie 1373 (2001) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties betreffende de strijd tegen het terrorisme. De doelstelling van verordening nr. 443/92 bestaat echter in het verlenen van ontwikkelingshulp door middel van een samenwerking op financieel, technisch en economisch vlak. De bij die basisverordening gedelegeerde uitvoeringsbevoegdheden belasten de Commissie met het beheer van de financiële en technische hulp en van de economische samenwerking. Een maatregel die bedoeld is om de Filippijnse Regering bij te staan bij de betere beveiliging van haar grenzen, teneinde het terrorisme te bestrijden, gaat de grenzen van de bij de basisverordening vastgestelde uitvoeringsbevoegdheden te buiten, zodat hij onwettig is.

Het bestreden besluit is niet in het Publicatieblad gepubliceerd. Het Europees Parlement heeft pas op 9 september 2005 kennis genomen van de volledige tekst ervan.

(¹) PB L 52 van 27.02.1992, blz. 1.

Beroep, op 17 november 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-404/05)

(2006/C 10/30)

(Proceestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 november 2005 beroep ingesteld tegen de Bondsrepubliek Duitsland door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. Traversa en G. Braun als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door te eisen dat particuliere controle instanties op het gebied van de ecologische landbouw die in een andere lidstaat gevestigd en erkend zijn, in Duitsland over een bedrijfszetel of andere, permanente organisatie beschikt, zodat zij daar hun activiteiten kunnen uitoefenen, niet voldoet aan de krachtens artikel 49 EG op haar rustende verplichtingen;
2. de Bondsrepubliek Duitsland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Duitse autoriteiten verlangen van elke in een andere lidstaat gevestigde en erkende controle instantie op het gebied van de ecologische landbouw dat deze tevens over een vestiging of bedrijfszetel in Duitsland beschikt, wil zij in Duitsland haar activiteiten mogen uitoefenen. Dit vereiste is in strijd met de vrijheid van dienstverrichting aangezien daardoor het verrichten van diensten in Duitsland door ondernemingen met een zetel in andere lidstaten onmogelijk wordt gemaakt.

Onder het vrij verrichten van diensten in de zin van artikel 49 wordt namelijk het recht verstaan om ongehinderd vanuit een lidstaat afzonderlijke diensten te verrichten in een andere lidstaat, zonder daar over een permanente vestiging te beschikken. Volgens vaste rechtspraak van het Hof vereist de eerbiediging van de vrijheid van dienstverrichting niet alleen de afschaffing van elke discriminatie op grond van nationaliteit, maar tevens de opheffing van elke beperking die de werkzaamheden van de dienstverrichter die in een andere lidstaat is gevestigd en aldaar rechtmatig soortgelijke diensten verricht, verbiedt, belemmert of minder aantrekkelijk maakt. Artikel 49 staat derhalve in de weg aan de toepassing van een nationale regeling of bestuurlijke praktijk die de mogelijkheid voor een dienstverrichter om daadwerkelijk van de vrijheid van dienstverrichting gebruik te maken, zonder objectieve rechtvaardiging beperkt.

De door de Duitse regering aangevoerde middelen — de gestelde uitoefening door de controle instanties van openbaar gezag en het algemeen belang — kunnen deze beperking van de vrijheid van dienstverrichting niet rechtvaardigen. Het beroep op de uitoefening van openbaar gezag — als rechtvaardigingsgrond voor de onderhavige beperking van de vrijheid van dienstverrichting — zou alleen rechtmatig en aanvaardbaar zijn, wanneer het om een activiteit zou gaan die een rechtstreekse en specifieke deelname aan de uitoefening van het openbaar gezag inhoudt. Weliswaar hebben de deelstaten de controle instanties publieke taken opgedragen en hebben zij ook de mogelijkheid de in de verordening voorziene sancties dwingend ten uitvoer te leggen, maar dit is gemeenschapsrechtelijk irrelevant en laat onverlet dat de in het gemeenschapsrecht geregelde werkzaamheden van een controle instantie eveneens door elke, in een andere lidstaat op deze rechtsgrondslag erkende controle instantie in Duitsland mogen worden uitgeoefend in het kader van de vrijheid van dienstverrichting.

Het algemeen belang wordt door het feit dat een controle instantie in Duitsland geen bedrijfszetel heeft, niet in gevaar gebracht, aangezien de effectieve controle op grond van de criteria van het gemeenschapsrecht heeft plaatsgevonden bij de erkenning en de inspectie van de betrokken controle instantie door de autoriteiten van de staat die de erkenning verleent. In casu is er bovendien nog sprake van communautaire coördinatie- en harmonisatiebepalingen die waarborgen dat het belang dat de Duitse regering aanvoert ook in andere lidstaten volgens dezelfde normen wordt gediend.

Beroep, op 21 november 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-409/05)

(2006/C 10/31)

(Procestaal: Grieks)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 november 2005 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur D. Triantafyllou en door G. Wilms, lid van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door te weigeren de eigen middelen te berekenen en te betalen die niet zijn geïnd ter gelegenheid van de invoer van militair materiaal met vrijstelling van douanerechten en door te weigeren de verdragingsrente te betalen die uit de niet-overmaking van die eigen middelen aan de Commissie voortvloeit, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 2, 9, 10 en 11 van verordening (EEG) nr. 1552/89⁽¹⁾ tot 31 mei 2000, respectievelijk verordening (EG) nr. 1150/2000⁽²⁾ vanaf die datum;
- de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten:

- Verweerster heeft niet aangetoond dat de betaling van douanerechten tegen verlaagd tarief (of nultarief) de verdediging van het land ernstig zou schaden in de zin van artikel 296.
- Het militair geheim ontslaat niet van de principiële verplichting de overeenkomstige douanerechten te berekenen en te betalen.
- Verweerster kan zich niet op het gewettigd vertrouwen beroepen wegens het laatijdig inleiden van de procedure.
- De niet-nakoming van de financiële verplichtingen jegens de Gemeenschap benadeelt op ongeoorloofde wijze de andere lidstaten.

⁽¹⁾ PB L 155 van 7.6.1989, blz. 1

⁽²⁾ PB L 130 van 31.5.2000, blz. 1.

Beroep, op 23 november 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-414/05)

(2006/C 10/32)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 23 november 2005 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door B. Stromsky als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2003/94/EG van de Commissie van 8 oktober 2003 tot vaststelling van de beginselen en richtsnoeren inzake goede praktijken bij het vervaardigen van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en geneesmiddelen voor onderzoek voor menselijk gebruik⁽¹⁾, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen,
- en
2. hoe dan ook vast te stellen dat de Franse Republiek, door de Commissie niet in kennis te stellen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2003/94/EG van de Commissie van 8 oktober 2003 tot vaststelling van de beginselen en richtsnoeren inzake goede praktijken bij het vervaardigen van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en geneesmiddelen voor onderzoek voor menselijk gebruik, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
3. de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 30 april 2004 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 262 van 14.10.2003, blz. 22.

Beroep, op 24 november 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-416/05)

(2006/C 10/33)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 november 2005 beroep ingesteld tegen het Groothertogdom Luxemburg door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C.F. Durand en F. Simonetti als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de maatregelen te nemen welke nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 2 oktober 2003 in zaak C-89/03, betreffende niet-omzetting van richtlijn 93/15/EEG⁽¹⁾ in Luxemburgs recht, de krachtens artikel 228, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Groothertogdom Luxemburg te gelasten om de Commissie van de Europese Gemeenschappen op de rekening „eigen middelen van de Europese Gemeenschap” een dwangsom van 9 000 EUR te betalen per dag die het in gebreke blijft met de uitvoering van het arrest in zaak C-89/03, vanaf de dag waarop het arrest in de onderhavige zaak zal zijn gewezen tot de dag waarop het arrest in zaak C-89/03 zal zijn uitgevoerd;
3. het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In zijn arrest van 2 oktober 2003 in de zaak C-89/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg, heeft het Hof verklaard dat: „[d]oor niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te hebben doen treden die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 93/15/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende de harmonisatie van de bepalingen inzake het in de handel brengen van en de controle op explosieven voor civiel gebruik, [...] het Groothertogdom Luxemburg de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet [is] nagekomen.”

De Commissie heeft bij brief van 7 november 2003 de Luxemburgse autoriteiten gewezen op het arrest van 2 oktober 2003 en verzocht haar in kennis te stellen van de maatregelen ter uitvoering van dit arrest.

De Luxemburgse autoriteiten hebben geantwoord dat een groothertogelijke ontwerpverordening uiterlijk in de maand november 2004 zou zijn voltooid.

Op 14 december 2004 heeft de Commissie een met redenen omkleed advies uitgebracht met het verzoek aan het Groothertogdom Luxemburg de nodige maatregelen te nemen om binnen een termijn van twee maanden aan het advies gevolg te geven.

De Luxemburgse autoriteiten hebben in een brief van 19 september 2005 meegedeeld dat in een advies van 12 oktober 2004 de Conseil d'État heeft geoordeeld dat het toepassingsgebied van de ontwerpverordening volgens de Constitution alleen bij wet kon worden geregeld.

Volgens de aan de Commissie ter beschikking staande gegevens heeft het Groothertogdom Luxemburg de betrokken richtlijn nog steeds niet omgezet.

Overeenkomstig artikel 228, lid 2, tweede alinea, tweede zin, EG, vermeldt de Commissie in het verzoekschrift het bedrag van de door de betrokken lidstaat te betalen forfaitaire som of dwangsom die zij in de gegeven omstandigheden passend acht.

In het onderhavige geval is de Commissie van mening dat een dwangsom van 9 000 EUR per dag gelet op de ernst en de duur van de inbreuk passend is en rekening houdt met de noodzaak om van deze dwangsom een afschrikkende werking te doen uitgaan.

⁽¹⁾ Richtlijn 93/15/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende de harmonisatie van de bepalingen inzake het in de handel brengen van en de controle op explosieven voor civiel gebruik (PB L 121 van 15.05.1993, blz. 20).

Hogere voorziening, op 24 november 2005 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 13 september 2005 in zaak T-272/03, M. D. Fernández Gómez tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-417/05 P)

(2006/C 10/34)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 november 2005 hogere voorziening ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Martin en L. Lozano Palacios als gemachtigden, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 13 september 2005 in zaak T-272/03, M. D. Fernández Gómez tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- het bestreden arrest te vernietigen;
- de zaak zelf af te doen, en daarbij de door verweerster in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toe te wijzen en het beroep in zaak T-272/03 te verwerpen;
- subsidiair, de zaak naar het Gerecht terug te wijzen;
- Fernández Gómez te verwijzen in de kosten, met inbegrip van de kosten die haar in de procedure voor het Gerecht zijn opgekomen.

Middelen en voornaamste argumenten

In haar hogere voorziening voert de Commissie drie middelen aan:

1. Als eerste middel wordt aangevoerd dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het beroep ontvankelijk te achten op grond dat de brief van 19 januari 2001 geen besluit bevat en de in eerste aanleg bestreden handeling — te weten de mail van 12 mei 2003 — geen zuivere bevestiging van de overeenkomst van 17 januari 2001 en de brief van 19 januari 2001 is, maar een nieuw element bevat. Volgens de Commissie daarentegen is het beroep niet-ontvankelijk, omdat de brief van 19 januari 2001 en de overeenkomst van 17 januari 2001 het definitieve standpunt van de administratie met betrekking tot verzoekster bevatten. Verzoekster had derhalve moeten opkomen tegen deze handelingen. Volgens de Commissie is de mail van 12 mei 2003 geen besluit en bevat hij geen enkel nieuw element ten opzichte van de eerdere handelingen. Het beroep dient derhalve niet-ontvankelijk te worden verklaard.
2. Het tweede middel betreft primair een onjuiste toepassing van het recht bij de uitlegging van het besluit van 13 november 1996, en in het bijzonder van het begrip „niet-statutair personeel”. Volgens de Commissie blijkt uit het met het besluit van 13 november nagestreefde doel, alsmede uit de bewoordingen zelf ervan en uit de context waarin het is vastgesteld, dat het betrekking had op alle „administratieve posten of contracten met de Commissie” voor al het personeel van de Commissie dat niet de status van ambtenaar heeft. Subsidiair betoogt de Commissie dat het Gerecht *ultra petita* heeft geoordeeld, en artikel 8 van de RAP onjuist heeft uitgelegd. Wanneer een bepaling van het Statuut het tot aanstelling bevoegde gezag een loutere mogelijkheid toekent, zoals in casu, valt het gebruik hiervan binnen het kader van zijn ruime beoordelingsvrijheid.

3. Het derde middel betreft primair schending van het gemeenschapsrecht door het toekennen van een vergoeding voor materiële schade die reëel noch zeker is, en subsidiair niet-nakoming van de motiveringsplicht bij de berekening van de schade, waardoor het Hof niet kan nagaan of het evenredigheidsbeginsel is geëerbiedigd.

Hogere voorziening, op 29 november 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 13 september 2005 in zaak T-72/04, S. Hosman-Chevalier tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-424/05 P)

(2006/C 10/35)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 29 november 2005 hogere voorziening ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door H. Kraemer en M. Velardo als gemachtigden, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 13 september 2005 in zaak T-72/04, S. Hosman-Chevalier tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- het bestreden arrest te vernietigen en de zaak naar het Gerecht te verwijzen;
- verzoekster in eerste aanleg te verwijzen in de kosten van de instantie, met inbegrip van haar eigen kosten in de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie voert één middel aan tegen het bestreden arrest: schending van het gemeenschapsrecht in de punten 31 tot en met 36 en 42 van dit arrest. Meer bepaald is zij van mening dat het Gerecht de voorwaarden in verband met „diensten, verricht voor een andere staat” in artikel 4, lid 1, sub a, tweede streepje, in fine, van bijlage VII bij het Statuut onjuist heeft uitgelegd.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

Kamer voor hogere voorzieningen

(2006/C 10/36)

Op 6 december 2005 heeft het Gerecht van eerste aanleg in overeenstemming met het bepaalde in artikel 12 van het Reglement voor de procesvoering besloten dat voor de periode van 12 december 2005 tot en met 31 augustus 2007 de hogere voorzieningen tegen beslissingen van het Gerecht voor ambtenarenzaken onmiddellijk bij de indiening, onverminderd een latere toepassing van de artikelen 14 en 51 van het Reglement voor de procesvoering, aan een kamer voor hogere voorzieningen worden toegewezen.

De kamer voor hogere voorzieningen is samengesteld uit de president van het Gerecht van eerste aanleg en de presidenten van de IIe, IIIe, IVe en Ve kamer-uitgebreid.

Voor de periode van 12 december 2005 tot en met 31 augustus 2007 zijn bijgevolg aan de kamer voor hogere voorzieningen, zetelend met vijf rechters, toegevoegd:

B. Vesterdorf, president, M. Jaeger, J. Pirrung, M. Vilaras en H. Legal, rechters.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 november 2005 — Biofarma/BHIM(Zaak T-154/03) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Oudere nationale woordmerken ARTEX — Aanvraag tot inschrijving van woord ALREX als gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)

(2006/C 10/37)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij(en): Biofarma SA (Neuilly-sur-Seine, Frankrijk) [vertegenwoordiger(s): V. Gil Vega, A. Ruiz López en D. Gonzalez Maroto, advocaten]

Verwerende partij(en): Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) [vertegenwoordiger(s): W. Verburg en A. Folliard-Monguiral als gemachtigden]

Andere partij(en) in de procedure voor de kamer van beroep, interveniërend voor het Gerecht: Bausch & Lomb Pharmaceuticals Inc.

(Tampa, Florida, Verenigde Staten) [vertegenwoordiger(s): S. Klos, advocaat]

Voorwerp van de zaak

Beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het BHIM van 5 februari 2003 (affaire R 370/2002-3) inzake een oppositieprocedure tussen Biofarma SA et Bausch & Lomb Pharmaceuticals Inc.

Dictum van het arrest

- 1) *De beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 5 februari 2003 (zaak R 370/2002-3) wordt vernietigd.*
- 2) *Het BHIM zal zijn eigen kosten dragen alsmede die van verzoekerster.*
- 3) *Interveniënte zal haar eigen kosten dragen.*

⁽¹⁾ JO C 158 du 5.7.2003.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 november 2005 — Focus Magazin Verlag/BHIM(Zaak T-275/03) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Gemeenschapsmerkaanvraag voor woord Hi-FOCuS — Ouder nationaal woordmerk FOCUS — Omvang van onderzoek door kamer van beroep — Beoordeling van voor kamer van beroep verstrekte gegevens”)

(2006/C 10/38)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij(en): Focus Magazin Verlag GmbH (München, Duitsland) [vertegenwoordiger(s): U. Gürtler, advocaat]

Verwerende partij(en): Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) [vertegenwoordiger(s): A. von Mühlendahl, B. Müller en G. Schneider, gemachtigden]

Andere partij(en) in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: ECI Telecom Ltd (Petah Tikva, Israël)

Voorwerp van de zaak

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 30 april 2003 (zaak R 913/2001-4) inzake een oppositieprocedure tussen Focus Magazin Verlag GmbH en ECI Telecom Ltd

Dictum van het arrest

1) *De beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 30 april 2003 (zaak R 913/2001-4) wordt vernietigd.*

2) *Verweerder wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 251 van 18.10.2003.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 november 2005 — Righini/Commissie

(Zaak T-145/04) (¹)

(„Ambtenaren — Tijdelijk functionarissen — Indeling in rang en in salaristrap — Indeling in hoogste rang van loopbaan”)

(2006/C 10/39)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): Elisabetta Righini (Brussel, België) [vertegenwoordiger(s): É. Boigelot, advocaat]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen [vertegenwoordiger(s): V. Joris en C. Berardis-Kayser, gemachtigden, bijgestaan door D. Waelbroeck, advocaat]

Voorwerp van de zaak

Nietigverklaring van de besluiten van de Commissie om verzoekster bij haar indiensttreding, hetzij als tijdelijk functionaris hetzij als ambtenaar op proef, in te delen in de rang A7, salaristrap 3, en, voorzover nodig, nietigverklaring van het besluit van 21 januari 2004 houdende afwijzing van verzoeksters klacht.

Dictum van het arrest

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Elke partij zal de eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 179 van 10.7.2004

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 17 oktober 2005 — First Data e.a./Commissie

(Zaak T-28/02) (¹)

(„Mededinging — Artikel 81 EG — Visa-betaalkaartensysteem — Regel „geen werving zonder uitgifte” — Negatieve verklaring — Regel afgeschaft in loop van geding — Procesbelang — Afdoening zonder beslissing”)

(2006/C 10/40)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij(en): First Data Corp. (Wilmington, Delaware, Verenigde Staten), FDR Ltd (Dover, Delaware, Verenigde Staten) en First Data Merchant Services Corp. (Sunrise, Florida, Verenigde Staten) [vertegenwoordiger(s): aanvankelijk P. Bos en M. Nissen, vervolgens P. Bos, advocaten]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen [vertegenwoordiger(s): aanvankelijk R. Wainwright, W. Wils en V. Superti, vervolgens R. Wainwright en T. Christforou, gemachtigden]

Voorwerp van de zaak

Verzoek om nietigverklaring van artikel 1, vijfde streepje, van beschikking 2001/782/EG van de Commissie van 9 augustus 2001 betreffende een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/29.373 — Visa International) (PB L 293, blz. 24)

Dictum van de beschikking

- 1) *Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *Verzoeksters en de Commissie zullen hun eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 109 van 4.5.2002.

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 26 oktober 2005 — Ouariachi/Commissie

(Zaak T-124/04) ⁽¹⁾

(„Beroep tot schadevergoeding — Niet-contractuele aansprakelijkheid van Gemeenschap — Schade door personeelslid in uitoefening van zijn functie veroorzaakt — Ontbreken van causaal verband”)

(2006/C 10/41)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): Jamal Ouariachi (Rabat, Marokko) [vertegenwoordiger(s): F. Blanmailland en C. Verbrouck, advocaten]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen [vertegenwoordiger(s): F. Dintilhac en G. Boudot, gemachtigden]

Voorwerp van de zaak

Beroep strekkende tot vergoeding van de schade die verzoeker zou hebben geleden door onrechtmatige handelingen van een personeelslid van de delegatie van de Commissie te Khartoem (Soedan)

Dictum van de beschikking

- 1) Het beroep wordt verworpen wegens kennelijke ongegrondheid.
- 2) Verzoeker wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 118 van 30.4.2004.

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 27 oktober 2005 — GAEC Salat/Commissie

(Zaak T-89/05) ⁽¹⁾

(„Beroep wegens nalaten — Klacht betreffende beschermde oorsprongsbenaming „Salers” — Verordening (EG) nr. 828/2003 — Standpuntbepaling van Commissie — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)

(2006/C 10/42)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): GAEC Salat (Farges, Frankrijk) [vertegenwoordiger(s): F. Delpeuch, advocaat]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen [vertegenwoordiger(s): F. Clutche-Duvieusart, gemachtigde]

Voorwerp van de zaak

Beroep wegens nalaten ertoe strekkende te doen vaststellen dat de Commissie heeft nagelaten te beslissen op de klacht die verzoeker tegen de Franse Republiek had ingediend

Dictum van de beschikking

- 1) Het beroep wordt verworpen wegens kennelijke niet-ontvankelijkheid.
- 2) Verzoeker wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 106 van 30.4.2005.

Beroep ingesteld op 6 oktober 2005 — Schierhorst/Commissie

(Zaak T-374/05)

(2006/C 10/43)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): Rainer Johannes Schierhorst (Georgetown, Guyana), [vertegenwoordiger(s): S. Rodrigues, A. Jaume, advocaten]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker

- nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag (TABG) tot afwijzing van verzoekers klacht, samen met het aanstellingsbesluit van het TABG van 5 januari 2005, voorzover hij daarbij in de rang is ingedeeld met toepassing van artikel 12, lid 3, van bijlage XIII bij het Statuut en in de salaristrap met toepassing van het huidige artikel 32 van het Statuut;
- het TABG te wijzen op de gevolgen van de nietigverklaring van de bestreden besluiten, met name indeling van verzoeker in de rang A*10, salaristrap 4, met terugwerkende kracht tot 1 februari 2005, de datum van inwerkingtreding van het aanstellingsbesluit van 11 oktober 2004;
- subsidiair, de Commissie te veroordelen tot vergoeding van de schade die verzoeker heeft geleden doordat hij niet vanaf 1 februari 2005, de datum van inwerkingtreding van het aanstellingsbesluit van 5 januari 2005, in de rang A*10, salaristrap 4, is ingedeeld;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Nadat hij was geslaagd voor het algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/1/02 voor de vorming van een reserve voor de aanwerving van administrateurs in de rang A7/A6 voor het werkgebied „Landbouw”, werd verzoeker bij het bestreden besluit van 5 januari 2005 aangesteld als ambtenaar. Met toepassing van artikel 12 van bijlage XIII bij het Statuut werd hij ingedeeld in de nieuwe rang A*6, die lager is dan de oude rangen A7/A6, welke overeenkomen met de rangen A*8/A*10 in het nieuwe systeem.

Ter ondersteuning van zijn vorderingen voert verzoeker middelen aan die identiek zijn aan die welke zijn aangevoerd door verzoekster in zaak T-247/05 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ PB C 103 van 6.8.2005, blz. 36..

Beroep ingesteld op 5 oktober 2005 — Seegmuller/Commissie

(Zaak T-377/05)

(2006/C 10/44)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): Magali Seegmuller (Ukkel, België) [vertegenwoordiger(s): K.H. Hagenaar, advocaat]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

- nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) van de Europese Commissie van 5 juli 2005, dat belet dat verzoekster daadwerkelijk wordt aangesteld en dat zij in dienst treedt van de delegatie te Guinee Conakry als hoofd administratie van die delegatie;
- verzoekster akte te verlenen dat zij in beginsel vergoeding vordert van de haar door verweerster veroorzaakte materiële en immateriële schade, die later zal worden gecijferd;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, een arbeidscontractant bij de Commissie, heeft gesolliciteerd naar de post van hoofd administratie te Congo-

Brazzaville (kennisgeving van vacature COM/2004/2982/F). Op 5 januari 2005 is haar meegedeeld dat zij door de selectie was gekomen. Op de vraag van DG RELEX van de Commissie of zij bereid was een andere delegatie te aanvaarden, heeft zij tevens laten weten in te stemmen met een tewerkstelling in Guinee Conakry.

Zoals gebruikelijk heeft verzoekster met het oog op haar vertrek naar de delegatie in Guinee Conakry een medisch onderzoek ondergaan. Bij nota van 17 maart 2005 heeft de raadgevend arts van de Commissie geconcludeerd dat zij niet de vereiste lichamelijke geschiktheid bezat voor de uitoefening van haar functie bij de genoemde delegatie. Naar aanleiding van deze nota heeft DG RELEX verzoekster te kennen gegeven dat zij niet in dienst kon treden in Guinee Conakry. Verzoekster heeft daarop een klacht ingediend tegen laatstgenoemd besluit, die bij het bestreden besluit van 5 juli 2005 is afgewezen.

Ter onderbouwing van haar beroep stelt verzoekster onbevoegdheid van de directeur van DG RELEX tot vaststelling van het besluit van 15 april 2005 en misbruik van bevoegdheid. Daarnaast stelt zij onjuiste beoordeling door de raadgevend arts van de Commissie, wiens rapport van 17 maart 2005 haars inziens geen enkel begrijpelijk verband legt tussen de medische bevindingen en de daaraan verbonden conclusies.

Beroep ingesteld op 7 oktober 2005 — Marenco/Commissie

(Zaak T-378/05)

(2006/C 10/45)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): Giuliano Marenco (Brussel, België) [vertegenwoordiger(s): A. Pappalardo en M. Merola, advocaten]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

- de vaststelling van verzoekers salaris over januari 2005 (laatste dienstmaand) nietig te verklaren,
- voorzover deze vaststelling geen rekening houdt met de verhoging van het basissalaris overeenkomstig artikel 7, lid 4, van bijlage XIII bij het statuut,
- voorzover als vermenigvuldigingsfactor 0,9982852 is vermeld in plaats van 1;

- het besluit van 31 januari 2005 van het hoofd van de eenheid pensioenen van het Bureau voor het beheer en de afwikkeling van de individuele rechten, houdende toewijzing en afwikkeling van verzoekers pensioenrechten nietig te verklaren,
- voorzover het geen rekening houdt met de verhoging van het basissalaris overeenkomstig artikel 7, lid 4, van bijlage XIII bij het Statuut,
- voorzover in de indeling bij beëindiging van de dienst het cijfer 0,9982852 is vermeld in plaats van 1;
- voorzover bij dit besluit het pensioen is ingedeeld in A*16/03,
- het besluit van 1 juli 2005 van de directeur-generaal van het directoraat Personeelszaken en algemeen beheer (ADMIN.B. 2 — SHS/amd — D (05)15121), waarbij de twee klachten van verzoeker (nrs. R/266/05 en R/298/05) zijn verworpen, nietig te verklaren,
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, voormalig adjunct-directeur-generaal van de juridische dienst van de Commissie en in februari 2005 gepensioneerd, was bij de beëindiging van zijn dienst ingedeeld in rang A*16 en zou tot en met het einde van 2004 de salarisverhoging overeenkomstig artikel 7, lid 4, van bijlage XIII bij het Statuut hebben ontvangen. Overeenkomstig de op 1 mei 2004 in werking getreden wijzigingen van het Statuut, was, teneinde rekening te houden met het verschil tussen het basissalaris behorend bij zijn rang en salaristrap onder het oude Statuut en dat onder het nieuwe Statuut, op zijn basissalaris een vermenigvuldigingsfactor van 0,9580274 van toepassing.

Op 1 januari 2005 heeft verzoeker de zesde salaristrap in zijn rang bereikt. Aangezien het bij die trap behorende basissalaris onder het oude Statuut gelijk was aan dat onder het nieuwe Statuut, moest vanaf dat moment de vermenigvuldigingsfactor „1” worden toegepast. Zowel op zijn laatste salarisafrekening als in het besluit tot toewijzing en afwikkeling van zijn pensioenrechten, was echter vanaf die maand een vermenigvuldigingsfactor van 0,9982852 vermeld. Bovendien was de verhoging van het basissalaris, overeenkomstig artikel 7, lid 4, van bijlage XIII bij het Statuut, niet in aanmerking genomen voor zijn salaris over de maand januari 2005, en bijgevolg evenmin bij de vaststelling van zijn pensioenrechten, die waren berekend op basis van het salaris over die maand. Ten slotte zou het besluit tot vaststelling van pensioenrechten verzoeker hebben ingedeeld in de derde in plaats van in de zesde trap van zijn rang.

Tot staving van zijn beroep stelt verzoeker schending van artikel 2, lid 2, artikel 7, lid 4, en artikel 8, lid 2, van bijlage XIII bij het Statuut. Ook beroept hij zich op een schending van zijn

gewettigd vertrouwen, voortvloeiend uit de uitkomst van een indicatieve berekening die hij zou hebben gemaakt met behulp van een door de Commissie aan het personeel ter beschikking gesteld computersysteem („rekenmachine”). Volgens verzoeker voorzag de rekenmachine erin dat de betrokken salarisverhoging bij de vaststelling van het pensioen in aanmerking zou worden genomen.

Beroep ingesteld op 14 oktober 2005 — Zuffa/BHIM

(Zaak T-379/05)

(2006/C 10/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij(en): Zuffa, LLC (Las Vegas, Verenigde Staten van Amerika) [vertegenwoordiger(s): S. Malynicz, barrister, M. Blair, solicitor]

Verwerende partij(en): Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van 8 augustus 2005 in zaak R 24/2005-1 te vernietigen;
- het Bureau te verwijzen in zijn eigen kosten en in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „ULTIMATE FIGHTING” voor waren en diensten van de klassen 9, 16, 25, 28 en 41 — aanvraagnr. 2 766 590

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag met betrekking tot alle opgegeven waren en diensten

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: de term ULTIMATE FIGHTING, in zijn geheel beschouwd, is geen algemene of gebruikelijke naam voor alle geclaimde waren en diensten. De kamer van beroep heeft nagelaten, het merk in zijn geheel naar behoren te analyseren met betrekking tot alle opgegeven waren en diensten

Beroep ingesteld op 10 oktober 2005 — Buendía Sierra/Commissie

(Zaak T-380/05)

(2006/C 10/47)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): José Luis Buendía Sierra (Brussel, België) [vertegenwoordiger(s): M. van der Woude en V. Landes, advocaten]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

- nietig te verklaren het besluit van de directeur-generaal van de juridische dienst om hem in het kader van de bevorderingsronde 2004 slechts vier voorrangspunten van het directoraat-generaal toe te kennen, hetgeen bij een besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) tot afwijzing van de klacht is bevestigd en definitief is geworden;
- nietig te verklaren het besluit van het TABG om hem in het kader van de bevorderingsronde 2004 geen speciaal voorrangspunt „Bevorderingscomité voor werkzaamheden in het belang van de instelling” toe te kennen;
- nietig te verklaren het besluit van het TABG om hem in het kader van de bevorderingsronde 2004 een totaal van 20 punten toe te kennen en een totaal van 40 punten ten behoeve van de bevordering naar rang A4 in die ronde, de in het kader van de bevorderingsronde 2004 opgestelde lijst van verdienstelijke ambtenaren in rang A5; de in het kader van de bevorderingsronde 2004 opgestelde lijst van naar rang A4 bevorderde ambtenaren, en in elk geval het besluit om zijn naam niet op de genoemde lijsten te plaatsen;
- nietig te verklaren, voorzover noodzakelijk, het besluit tot afwijzing van zijn klacht;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker soortgelijke middelen aan als die welke zijn aangevoerd in de eveneens door hem aangespannen zaak T-311/04 (¹).

(¹) PB C 262 van 23.10.2004, blz. 44.

Beroep ingesteld op 10 oktober 2005 — Di Bucci/Commissie

(Zaak T-381/05)

(2006/C 10/48)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): Vittorio Di Bucci (Brussel, België) [vertegenwoordiger(s): M. van der Woude en V. Landes, advocaten]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

- nietig te verklaren het besluit van de directeur-generaal van de juridische dienst om hem in het kader van de bevorderingsprocedure 2004 slechts vier voorrangspunten van het directoraat-generaal toe te kennen, zoals dat bij het besluit van de directeur-generaal tot afwijzing van zijn klacht is bevestigd en definitief is geworden;
- nietig te verklaren het besluit van de directeur-generaal personeelszaken en algemeen beheer om hem in het kader van de bevorderingsronde 2004 geen speciaal voorrangspunt „Bevorderingscomité voor werkzaamheden in het belang van de instelling” („PPCP”) toe te kennen;
- nietig te verklaren de besluiten van de directeur-generaal personeelszaken en algemeen beheer om hem in het kader van de bevorderingsronde 2004 een totaal van 20 punten toe te kennen en een totaal van 40 punten ten behoeve van de bevordering naar rang A4 voor die ronde; de lijst van ambtenaren aan wie PPCP's zijn toegekend; de in het kader van de bevorderingsronde 2004 na behandeling door de bevorderingscomités opgestelde lijst van verdienstelijke ambtenaren in rang A6; de in het kader van de bevorderingsronde 2004 opgestelde lijst van naar rang A4 bevorderde ambtenaren, en in elk geval het besluit om zijn naam niet op de genoemde lijsten te plaatsen;
- nietig te verklaren, voorzover noodzakelijk, het besluit tot afwijzing van zijn klacht;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker soortgelijke middelen aan als die welke zijn aangevoerd in zaak T-311/04 (¹).

(¹) PB C 262 van 23.10.2004, blz. 44.

Beroep ingesteld op 10 oktober 2005 — Wilms/Commissie

(Zaak T-386/05)

(2006/C 10/49)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): Günther Wilms (Brussel, België) [vertegenwoordiger(s): M. van der Woude en V. Landes, advocaten]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

- nietig te verklaren het formele besluit van de directeur-generaal van de juridische dienst om verzoeker in het kader van de bevorderingsronde 2004 twee voorrangspunten van het directoraat-generaal toe te kennen, zoals dat bij een besluit van de directeur-generaal tot afwijzing van de klacht is bevestigd en definitief is geworden;
- nietig te verklaren het besluit van de directeur-generaal personeelszaken en algemeen beheer om hem in het kader van de bevorderingsronde 2004 geen speciaal voorrangspunt „Bevorderingscomité voor werkzaamheden in het belang van de instelling” („PPCP”) toe te kennen;
- nietig te verklaren de besluiten van de directeur-generaal personeelszaken en algemeen beheer om hem in het kader van de bevorderingsronde 2004 een totaal van 17 punten toe te kennen en een totaal van 36 punten ten behoeve van de bevordering naar rang A5 voor die ronde; de lijst van ambtenaren aan wie PPCP's zijn toegekend; de in het kader van de bevorderingsronde 2004 na behandeling door de bevorderingscomités opgestelde lijst van verdienstelijke ambtenaren in rang A6; de in het kader van de bevorderingsronde 2004 opgestelde lijst van naar rang A5 bevorderde ambtenaren, en in elk geval het besluit om zijn naam niet op de genoemde lijsten te plaatsen;
- nietig te verklaren, voorzover noodzakelijk, het besluit tot afwijzing van zijn klacht;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker soortgelijke middelen aan als die welke zijn aangevoerd in zaak T-311/04 (¹).

(¹) PB C 262 van 23.10.2004, blz. 44.

Beroep ingesteld op 13 oktober 2005 — Chatziioannidou/Commissie

(Zaak T-387/05)

(2006/C 10/50)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): Eleni Chatziioannidou (Ouderghem, België) [vertegenwoordiger(s): S. A. Pappas, advocaat]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

- nietigverklaring van het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag (TABG) van 8 juli 2005, waarbij is afgevoerd verzoeksters klacht tegen een besluit over de overdracht van haar pensioenrechten naar de communautaire regeling;
- verwijzing van verweerster in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, ambtenaar van de Commissie, heeft verzocht om overdracht naar de communautaire regeling van de pensioenrechten die zij in Griekenland heeft verworven vóór zij bij de Commissie in dienst is getreden. Met haar beroep levert zij kritiek op de wijze van berekening van het aantal in aanmerking te nemen dienstjaren volgens de communautaire pensioenregeling, welke op basis van het overgedragen kapitaal plaatsvindt. Verzoekster betoogt meer bepaald dat de Commissie zich vóór de invoering van de euro bij de omzetting van het overgedragen kapitaal in een andere munt dan de Belgische frank niet baseerde op de op de dag van de berekening van kracht zijnde koers, maar op een gemiddelde wisselkoers die werd geacht de muntschommelingen tijdens de periode van betaling van de bijdragen weer te geven. Sinds de overgangperiode voor de definitieve invoering van de euro is afgelopen, te weten vanaf 1 januari 2002, maakt de Commissie echter geen gebruik meer van deze berekeningswijze, maar baseert zij zich op het door de nationale kassen overgedragen bedrag in euro.

Verzoekster stelt vast dat het verlaten van de methode van de gemiddelde wisselkoers in haar geval leidt tot een aanzienlijke vermindering van het aantal dienstjaren waarvoor zij is gecrediteerd. Op basis daarvan beroept zij zich op schending van artikel 3 van verordening nr. 1103/97 van de Raad, volgens hetwelk de invoering van de euro niet ten gevolge heeft dat wijziging wordt gebracht in enige bepaling in een rechtsinstrument. Zij beroept zich tevens op schending van het non-discriminatiebeginsel, voorzover een ambtenaar die zich in precies dezelfde omstandigheden bevindt, een verschillend aantal communautaire dienstjaren wordt toegekend al naar gelang hij vóór of na de invoering van de euro heeft verzocht om overdracht.

Beroep ingesteld op 20 oktober 2005 — Grünheid/Commissie

(Zaak T-388/05)

(2006/C 10/51)

Procestaal: Frans

Beroep ingesteld op 20 oktober 2005 — Ole Eistrup/Europees Parlement

(Zaak T-389/05)

(2006/C 10/52)

Procestaal: Deens

Partijen

Verzoekende partij(en): Sabine Grünheid (Overijse (België)) [vertegenwoordiger(s): E. Boigelot, advocaat]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster(s)/verzoekster(s)

- nietig te verklaren het op 18 november 2004 officieel ter kennis gebrachte besluit van 6 oktober 2004, voorzover daarin melding wordt gemaakt van de indeling van verzoekster in de rang A*8, en elke daaropvolgende en/of daarop betrekking hebbende handeling;
- nietig te verklaren het op 12 juli 2005 officieel ter kennis gebrachte gecorrigeerde besluit van 6 juli 2005 houdende afwijzing van verzoeksters klacht, die op 18 februari 2005 was ingeschreven onder het nummer R/162/05;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, die in 2003 door de Commissie als ambtenaar is aangeworven, komt op tegen haar definitieve indeling in de voormalige rang A7, thans A*8. Zij meent dat zij, gelet op het feit dat zij vóór haar aanwerving meer dan 12 jaar beroepservaring had, had moeten worden ingedeeld in rang A6, thans A*10.

Ter ondersteuning van haar beroep stelt zij schending van artikel 31, lid 2, van het Statuut, in de versie die vóór 1 mei 2004 van kracht was, van de besluiten van de Commissie betreffende de criteria voor de aanstelling in de rang en van de administratieve gids voor de indeling van nieuwe ambtenaren, en alsmede een kennelijke beoordelingsfout. Bovendien stelt zij dat de Commissie het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden door in het verleden ambtenaren met mindere kwaliteiten of kwaliteiten die gelijk waren aan de hare, in de hoogste rang in te delen. Tot slot stelt verzoekster schending van het vertrouwensbeginsel en niet-nakoming van de zorgplicht.

Partijen

Verzoekende partij(en): Ole Eistrup (Knebel, Denemarken) [vertegenwoordiger(s): S E. Hjelmberg, advocaat]

Verwerende partij(en): Europees Parlement

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

- nietig te verklaren verweerders besluit van 13 december 2004 en verweerders antwoord van 12 juli 2005;
- verweerder te gelasten, verzoeker ter vergoeding van inkomstenderving tussen 1 juni 1998 en 1 september 2002 een bedrag van 203 357 EUR, vermeerderd met rente, te betalen;
- verweerder in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, die werkzaam is op de Deense vertaalafdeling van het Parlement, wenste na een verlof om redenen van persoonlijke aard van 1 augustus 1992 tot en met 31 juli 1996 weer te worden tewerkgesteld op zijn post. Dit laatste werd evenwel pas mogelijk per 1 oktober 2002, daar het Parlement geen vacature vond die beantwoordde aan verzoekers categorie en kwalificaties.

Tot staving van zijn vordering betoogt verzoeker dat hij heeft voldaan aan zijn verplichting, de uit de inkomstenderving voortvloeiende schade te beperken.

Volgens verzoeker heeft de onrechtmatige handelwijze van verweerder bij hem tot voortdurende angst en onzekerheid geleid en duidelijk inbreuk gemaakt op zijn rechten en op het vertrouwen dat iedere burger in het rechtssysteem van de Gemeenschap mag stellen.

**Beroep ingesteld op 17 oktober 2005 — Pickering/
Commissie****(Zaak T-393/05)**

(2006/C 10/53)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): Stephen Pickering (Terhulpen, België)
[vertegenwoordiger(s): N. Lhoëst, advocaat]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

- nietig te verklaren de salarisstroken van verzoeker voor de maanden december 2004, januari 2005 en februari 2005, en alle daaropvolgende salarisstroken, voorzover daarin onwettige bepalingen worden toegepast van verordening nr. 723/2004 van 22 maart 2004 tot wijziging van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, van verordening nr. 856/2004 tot vaststelling van de nieuwe aanpassingscoëfficiënten en van verordening nr. 31/2005 houdende aanpassing daarvan;
- voorzover nodig nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag (TABG) van 4 juni 2005 houdende afwijzing van verzoekers klacht (R/299/05),
- verweerster te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, ambtenaar van de Commissie, is afkomstig uit het Verenigd Koninkrijk. Vóór de inwerkingtreding van verordening nr. 723/2004 ⁽¹⁾ tot wijziging van het Statuut, maakte hij regelmatig gebruik van de mogelijkheid een deel van zijn bezoldiging naar zijn land van herkomst over te maken. Overeenkomstig de geldende regels werd het overgemaakte deel vermeerderd met het bedrag dat werd verkregen door toepassing van een „aanpassingscoëfficiënt”, die het verschil tussen de kosten van levensonderhoud in het land van tewerkstelling en het land van herkomst tot uitdrukking brengt.

Het nieuwe Statuut bevat voor dergelijke overmakingen strikte voorwaarden, anders dan voorheen het geval was. Bovendien is de toe te passen „aanpassingscoëfficiënt” niet meer gelijk aan die welke van toepassing is op de bezoldigingen van de ambtenaren die zijn tewerkgesteld in het land waarnaar wordt overgemaakt. Voor deze laatste geldt een op basis van de kosten van levensonderhoud in de hoofdstad van het land berekende coëfficiënt, terwijl de op de overmakingen toe te passen coëfficiënt wordt berekend op basis van de gemiddelde kosten van levensonderhoud in het land waarnaar wordt overgemaakt. Ten slotte is met de nieuwe bepalingen de toepassing van de aanpassingscoëfficiënt op pensioenen komen te vervallen.

Ter ondersteuning van zijn beroep, voorzover dit tegen de regeling betreffende overmaking van de bezoldiging naar het land

van herkomst is gericht, voert verzoeker allereerst aan dat verordening nr. 723/2004 onwettig is, omdat zij ontoereikend is gemotiveerd. Vervolgens stelt hij schending van het gelijkheidsbeginsel voorzover de nieuwe regeling voorziet in de toepassing van een andere coëfficiënt voor ambtenaren die werken in het land waarnaar wordt overgemaakt. Verder stelt verzoeker schending van het vertrouwensbeginsel, van verworven rechten en van de rechtszekerheid, alsmede niet-nakoming van de zorgplicht.

Met betrekking tot de pensioenregeling voert verzoeker naast de drie bovengenoemde middelen aan dat deze regeling inbreuk maakt op de vrijheid van vestiging van voormalige ambtenaren, voorzover zij dezen ertoe aanzet zich na het neerleggen van hun werkzaamheden te vestigen in een land waar de kosten van levensonderhoud minder hoog zijn.

⁽¹⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 723/2004 van de Raad van 22 maart 2004 tot wijziging van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en van de regeling die van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen, PB L 124 van 24.4.2004, blz. 1.

**Beroep ingesteld op 17 oktober 2005 — Valero Jordana/
Commissie van de Europese Gemeenschappen****(Zaak T-394/05)**

(2006/C 10/54)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): Gregorio Valero Jordana (Brussel, België)
[vertegenwoordiger(s): M. Merola en I. van Schendel, advocaten]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

— nietig te verklaren:

- a) het besluit van de directeur-generaal van de juridische dienst om hem voor de bevoorderingsronde 2004 niet de voorrangspunten toe te kennen van artikel 5, lid 2, sub a, van de algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 45 van het Statuut, zoals dit blijkt uit het computersysteem Sysper 2, bevestigd bij het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) van 16 november 2004 houdende afwijzing van het op 4 oktober 2004 door verzoeker ingestelde beroep;

- b) de toekenning voor de bevorderingsronde 2004 van beroepspunten anders dan op grond van de beoordeling van de verdiensten in de periode, voorrangspunten wegens werkzaamheden in het belang van de instelling en voorrangspunten wegens overgang;
- c) wat de onder b genoemde punten betreft, de lijst van verdiensten van de ambtenaren van rang A5 voor de bevorderingsronde 2004, gepubliceerd in Mededelingen van de Administratie nr. 114-2004 van 20 september 2004, en nr. 119-2004 van 27 september 2004, de lijst van in de bevorderingsronde 2004 tot rang A4 bevorderde ambtenaren, gepubliceerd in Mededelingen van de Administratie nr. 130-2004 van 30 november 2004; en het besluit om verzoeker niet op te nemen in deze lijsten;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker soortgelijke middelen aan als die welke zijn aangevoerd in het kader van zaak T-385/04 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 284 van 20.11.2004, blz. 27.

Beroep ingesteld op 7 november 2005 — Tesoka/Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden

(Zaak T-398/05)

(2006/C 10/55)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): Sabrina Tesoka (Overijse, België) [vertegenwoordiger(s): J.-L. Fagnart, advocaat]

Verwerende partij(en): Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

- nietig te verklaren het uitdrukkelijk afwijzend besluit van 14 oktober 2005;
- voor recht te verklaren dat verzoekster recht heeft op alle vergoedingen en voordelen waarop zij wegens haar ontslag op 2 augustus 2005 aanspraak kan maken overeenkomstig artikel 17, lid 2, tweede alinea, van verordening nr. 1860/76, gewijzigd bij artikel 1, punt 8, van verordening (EG) nr. 1111/2005 van 24 juni 2005;

- verweerster te veroordelen tot betaling aan verzoekster van een naar billijkheid vastgestelde vergoeding van 35 000 EUR, te vermeerderen met vertragingsrente op de voet van 7 % vanaf 2 augustus 2005;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, personeelslid van verweerster sinds 2001, heeft op 2 augustus 2005 ontslag genomen om de geldelijke voordelen te genieten waarin verordening nr. 1111/2005 voorziet voor personeelsleden die vóór 4 augustus 2005 ontslag hebben genomen. In haar beroep betoogt verzoekster dat verweerster haar verzoek tot verkrijging van de goederen waarop zij recht meent te hebben, alsmede van de documenten die zij nodig heeft om in het land waarin zij verblijft, recht te hebben op sociale bescherming, heeft afgewezen en vordert zij nietigverklaring van dit weigeringsbesluit en vergoeding van de schade die zij stelt te hebben geleden.

Ter ondersteuning van haar beroep stelt zij schending van artikel 17, lid 2, tweede alinea van verordening nr. 1860/76, zoals gewijzigd bij artikel 1, punt 8 van verordening (EG) nr. 1111/2005, van artikel 28 bis van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen, van verordening nr. 91/88 van de Commissie van 13 januari 1988, alsmede van haar gewettigd vertrouwen.

Beroep ingesteld op 21 oktober 2005 — Wils/Europees Parlement

(Zaak T-399/05)

(2006/C 10/56)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij(en): Dieter Wils (Altrier, Luxemburg) [vertegenwoordiger(s): G. Vandersanden, C. Ronzi, advocaten]

Verwerende partij(en): Europees Parlement

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

- verzoekers salarisstrook voor de maand januari 2005 met terugwerkende kracht tot 1 juli 2004 nietig te verklaren voorzover de pensioenbijdrage daarbij is verhoogd tot 9,75 %, en derhalve het deel van de bijdrage dat overeenkomt met de verhoging terug te betalen. Bijgevolg in de latere salarisstroken de bijdrage weer vast te stellen op het niveau van voor 1 juli 2004;
- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is ambtenaar van het Parlement. Met zijn beroep komt hij op tegen de verhoging van de pensioenbijdrage tot 9,75 % door de op 1 mei 2004 in werking getreden bijlage XII bij het Ambtenarenstatuut. Tot staving van zijn vordering stelt hij onwettigheid van die bijlage op grond van artikel 83, lid 4, van het Ambtenarenstatuut in de versie van voor 1 mei 2004. Deze bepaling maakte het enkel mogelijk de litigieuze bijdrage te wijzigen om het actuair evenwicht te verzekeren. Volgens verzoeker is tot de betrokken verhoging besloten om andere redenen, namelijk om een bestaand tekort in de communautaire pensioenregeling te dekken.

Verder stelt verzoeker dat de criteria die Eurostat heeft gehanteerd om het actuair evenwicht te berekenen, zijn gebaseerd op parameters die tot verkeerde berekeningen hebben geleid. Vervolgens stelt hij schending van het evenredigheidsbeginsel, nu de betrokken verhoging verder gaat dan hetgeen strikt noodzakelijk is om het actuair evenwicht te herstellen. Ten slotte stelt verzoeker schending van zijn gewettigd vertrouwen, dat is gewekt doordat het Parlement duidelijk te kennen had gegeven dat het de wijziging van de bijdrage slechts zou aanvaarden mits strikte eerbiediging van het actuair evenwicht.

Beroep, ingesteld op 15 november 2005 door MyTravel tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-403/05)

(2006/C 10/57)

Proceestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij(en): MyTravel (Rochdale, Verenigd Koninkrijk)
[vertegenwoordiger(s)]: D. Pannick, QC, A. Lewis, Barrister, M. Nicholson, S. Cardell, B. McKenna, Solicitors]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

— geheel of, althans voorzover het Gerecht zal vermenen te behoren, nietig te verklaren de beslissing van de Commissie, vervat in twee brieven aan verzoeksters raadsman van 5 september 2005 en 12 oktober 2005, om verzoekster geen toegang te verlenen tot het rapport dat de Commissie na het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 6 juni 2002 in zaak T-342/99, Airtours/Commissie, heeft opgesteld, en ook niet tot een aantal ontwerpen, werkdocumenten en nota's die betrekking hebben op de voorberei-

ding van dat rapport, dan wel deel uitmaken van het dossier van de beschikking van de Commissie, die bij voormeld arrest nietig is verklaard;

— verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, destijds „Airtours plc.” genaamd, heeft een beroep ingesteld tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie betreffende verzoeksters fusie met een andere onderneming. Bij zijn arrest in zaak T-342/99, Airtours/Commissie, heeft het Gerecht die beschikking nietig verklaard, zoals verzoekster had gevraagd. Verzoekster heeft daarop nog een beroep ingesteld (T-212/03, Mytravel/Commissie) wegens de schade die zij stelt te hebben geleden door de door de Commissie gemaakte fouten en haar inbreuken op het gemeenschapsrecht bij haar behandeling van de zaak die tot de nietigverklaring heeft geleid.

In het kader van die tweede procedure heeft verzoekster met een beroep op verordening nr. 1049/2001⁽¹⁾ de Commissie verzocht, haar toegang te verlenen tot het rapport dat de diensten van de Commissie na het arrest hebben opgesteld, alsook tot een aantal ontwerpen, werkdocumenten en nota's die betrekking hebben op de voorbereiding van dat rapport, dan wel deel uitmaken van het dossier van de beschikking van de Commissie, die nietig is verklaard. Bij de bestreden beschikking heeft de Commissie verzoeksters verzoek afgewezen, op grond dat de uitzonderingen van artikel 4, leden 2 en 3, van verordening nr. 1049/2001, betreffende gerechtelijke procedures en juridisch advies, het doel van inspecties, onderzoeken en audits, of het besluitvormingsproces van de Commissie, van toepassing waren.

Verzoekster vordert nietigverklaring van die beschikking. Zij betwist uitvoerig de stelling van de Commissie dat bepaalde documenten niet openbaar horen te worden gemaakt ter bescherming van gerechtelijke procedures en juridisch advies, en is van mening dat het voor de Commissie niet mogelijk zou moeten zijn om met een beroep op de noodzaak om reeds afgesloten historische gerechtelijke procedures te beschermen, zoals de procedure in zaak T-342/99, de openbaarmaking tegen te houden van documenten die noodzakelijk zijn om een juist resultaat in afzonderlijke, lopende procedures te bereiken.

Met betrekking tot de bescherming van onderzoeken stelt verzoekster dat de beoordeling van een voorgenomen concentratie door de Commissie geen onderzoek is in de zin van die uitzondering en dat de uitzondering niet van toepassing is op interne onderzoeken en in elk geval ook niet geldt voor onderzoeken die zijn afgesloten. Voorts is verzoekster van mening dat openbaarmaking het doel van onderzoeken in soortgelijke concentratieprocedures niet zou ondermijnen. Verzoekster betwist ook het argument van de Commissie dat een interne audit, die gericht is op de modernisering van administratieve procedures, niet onafhankelijk zou kunnen zijn indien de aanbevelingen en bevindingen daarvan openbaar werden gemaakt.

Ten slotte is verzoekster de mening toegedaan dat de Commissie niet heeft aangetoond dat openbaarmaking haar toekomstige besluitvormingsproces ernstig zou ondermijnen, aangezien het rapport waarvan openbaarmaking werd gevraagd, geen betrekking heeft op de wijze waarop besluiten in de toekomst zullen worden genomen, maar op de wijze waarop zij in het verleden ten onrechte zijn genomen, en omdat transparantie niet kan worden gelijkgesteld met buitensporige druk van buitenaf en de gevraagde openbaarmaking geen invloed zou hebben op de stabiliteit van de communautaire rechtsorde.

Verzoekster voert ten slotte aan dat er een hoger openbaar belang is bij de openbaarmaking van de gevraagde documenten.

(¹) PB L 145, 31.5.2001, blz. 43.

Beroep, ingesteld op 9 november 2005 — Cavallero/Commissie

(Zaak T-406/05)

(2006/C 10/58)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij(en): Alessandro Cavallero (Rome, Italië) [vertegenwoordiger(s): C. Forte, advocaat]

Verwerende partij(en): Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

- nietig te verklaren besluit ADMIN.B.2-ABF/adm-D(05)18560 van het tot aanstelling bevoegde gezag van 10 augustus 2005;
- subsidiair, te gelasten dat de termijnen voor het instellen van beroep tot nietigverklaring van de besluiten ADMIN.B-3 nr. 10577 van 27 februari 2002 en nr. 53089 van 14 november 2002 worden heropenend;
- subsidiair, en als alternatief voor de vorige vordering, toe te wijzen, de exceptie van onwettigheid strekkende tot het niet-toepasselijk doen verklaren van de besluiten ADMIN.B-

3 nr. 10577 van 27 februari 2002 en nr. 53089 van 14 november 2002, en te verklaren dat [verzoeker] vanaf 1 december 2001 en voor de gehele periode waarin hij in dienst van de Europese Commissie te Brussel is geweest, recht heeft op betaling van de ontheemdingstoelage, met inbegrip van de achterstallen en de vervallen interesten;

- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in de onderhavige zaak komt op tegen het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag van 10 augustus 2005 waarbij hem de ontheemdingstoelage, bedoeld in artikel 4 van bijlage VII bij het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, is geweigerd, en vordert dat wordt verklaard dat hij recht heeft op betaling van de ontheemdingstoelage vanaf 1 maart 2005 voor de gehele periode waarin hij voor de Vertegenwoordiging van de Commissie te Rome heeft gewerkt.

In dit verband herinnert hij eraan dat dit gezag hem reeds in 2002, onmiddellijk na zijn aanstelling bij de Commissie, de ontheemdingstoelage van 16 % had geweigerd op grond dat hij gedurende de volledige referentieperiode van vijf jaar, bedoeld in artikel 4, lid 1, sub a, tweede streepje, van bijlage VII bij het Statuut, zijn beroepswerkzaamheden te Brussel had uitgeoefend.

Verzoeker is daarna overgeplaatst naar de Vertegenwoordiging van de Commissie te Rome en heeft verweerster opnieuw om de betaling van deze toelage verzocht. Het onderhavige beroep is gericht tegen het besluit waarbij dit nieuwe verzoek is afgewezen.

- Ter onderbouwing van zijn vorderingen stelt verzoeker onjuiste toepassing van artikel 4, lid 1, sub b, van het Statuut
- alsook tegenspraak in de motivering en feitelijk onjuiste beoordeling van de stukken die zijn overgelegd met betrekking tot de periode 1990-1995. In dit verband wordt erop gewezen dat verzoeker van 1990 tot 1995 niet in Italië heeft gewoond, en dat hij in de periode van 1992 tot 1995 niet in Italië heeft gestudeerd. In elk geval zijn de verklaringen van de Commissie in het bestreden besluit in tegenspraak met de verklaringen in de besluiten van 2002;
- alsook tegenspraak in de motivering betreffende het vermoeden dat verzoeker van juli 1990 tot juli 1995 in Italië heeft gewoond. In dit verband wordt betoogd dat verzoekers verklaring op een tijdstip waarop hij werkzaam was als hulpfunctionaris dat Ariccia, in Italië als zijn plaats van aanwerving moet worden genomen, niet volstaat ten bewijze dat hij van plan was om op deze plaats zijn leven te blijven leiden en normale sociale betrekkingen te onderhouden.

III

(Bekendmakingen)

(2006/C 10/59)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 330 van 24.12.2005

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 315 van 10.12.2005

PB C 296 van 26.11.2005

PB C 281 van 12.11.2005

PB C 271 van 29.10.2005

PB C 257 van 15.10.2005

PB C 243 van 1.10.2005

Deze teksten zijn beschikbaar in:
EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
